

Afrika Filmfestival wil meer diversiteit in de cultuurwereld

“Congo bestaat niet voor K.U.Leuven”

De komende weken kan je jezelf weer onderdompelen in de Afrikaanse cultuur. Tijdens het Afrika Filmfestival (AFF) worden een zeventigtal films naar Leuven gehaald. Een concentratie van wereldcinema, maar dat kan moeilijk anders. Volgens mede-organisator Guido Huysmans is het Leuvense culturaanbod erg blank op zich. Een probleem dat velen onderkennen, maar waarvoor weinigen een oplossing kennen.

Robin Broos

Volgens Huysmans heeft Vlaams Minister van Cultuur Bert Anciaux gelijk wanneer hij stelt dat de cultuursector te weinig diversiteit kent. De bevolking is daarentegen wel divers. “Tien procent van de Leuvenaars is van ‘allochtone’ origine, maar dat weerspiegelt zich niet in het publiek van de culturele centra, laat staan in de programmatie.” Zo bestaat er in Brussel maar ook in Leuven een rijk cultureel leven binnen allochtone groepen, maar zij vinden de weg niet naar de Vlaamse culturele operatoren. “Maar het omgekeerde is evenzeer waar. Dat is niemands schuld, maar louter een vaststelling.”

‘Allochtone’ cultuurprojecten worden door culturele centra vaak afgedaan als “niet passend in het aanbod”. “David Byrne van Talking Heads zei enkele jaren geleden dat wereldmuziek niet meer bestaat. Alles is wereldmuziek. Zo spelen Japanners even sterke salsamuziek als de Cubanen. De wereld is een dorp, dus waarom zouden Afrikanen geen electro- of rockmuziek kunnen maken,” vraagt Huysmans zich af.

“Het MuHKA in Antwerpen heeft onlangs hedendaagse Afrikaanse kunst naar hier gehaald. Toen Jan Hoet in 1992 curator van Documenta (de belangrijkste tentoonstelling van actuele beeldende kunst in West-Europa, red.) was, beweerde hij amper hedendaagse kunst in het Afrikaanse continent gezien te hebben. Dat is de facto het clichébeeld dat er heerst, maar als men zoekt, vindt men het vast wel.” Het kan ook dichter bij huis. Zo zijn er bijvoorbeeld verschillende Congolese videokunstenaren actief in Brussel, “maar de openheid en de kennis moet er zijn.” Bovendien worden bestaande initiatieven zoals het Wereldfeest vaak geprofileerd als doodoener, “maar dat heeft maar een klein plaatsje in de globale werking.” Zo worden dergelijke initiatieven beter geïntegreerd in het gewone aanbod. Kunst is nu eenmaal kunst.

Wat film betreft, is tachtig procent van de in roulatie draaiende (super)producties Amerikaans. De overige twintig procent zijn veelal Europees. Toch ontstond er de afgelopen twaalf jaar een grotere interesse in onafhankelijke — zowel Afrikaanse als andere — films. “We voeren het debat vaak veel te ideologisch. In België gaan er jaarlijks zo’n 150.000 bezoekers naar minder voor de hand liggende films kijken.” In tijden waar zelfs Kinopolis Group zakkende bezoekersaantallen meldt, zijn cinefielen commercieel gezien een grote doelgroep. Initiatieven als Cinemanie bevestigen dat ook deze programmatoren daar oren naar hebben. Het probleem is dat er van deze ‘andere’ films slechts een handvol kopies ter beschik-

king staan, waardoor eerst de grote steden bediend worden, en Leuven achterop hinkt.

Het AFF wil haar bagage graag aanbieden aan andere instellingen, maar heeft niet de tijd, noch de centen om alles zelf te organiseren. “We hadden een heel mooi project ‘Afrika en Wiskunde’ bij UUR KULTUUR van de K.U.Leuven ingediend rond het Ishangobeentje (een archeologische vondst, die de oudste wiskundige vondst van de mensheid wordt genoemd, red.). We wilden werken met wiskunde, film en muziek, maar het werd niet aanvaard,” vertelt Huysmans. Mede-organisator Convents vindt het jammer dat het AFF de K.U.Leuven geheel ontgaat. “We werken wel met individuele professoren, maar we hebben meer te bieden. De universiteit kan veel meer uit ons halen.” Zo haalt het festival vaak mensen naar Leuven waar men aan Amerikaanse universiteiten voor vecht om hen voor de aula’s te krijgen. Deze mensen zitten dan een week in Leuven, maar daar maakt de universiteit geen gebruik van.

Bovendien kan het festival bijdragen tot begrip van andere culturen. “Een film geeft de kans jezelf in te leven in iemands situatie. Je krijgt een verhaal, maar ook een esthetica die je nog nooit gezien hebt,” stelt Convents. “Vele studenten weten niets over Afrika. Ondanks de mogelijkheden tot reizen en de toegang tot internet wordt de horizon kleiner.” Voor Convents is het onbegrijpelijk dat er zelfs aan de universiteit zelfs amper aandacht aan ons verleden in Congo wordt besteed. “Congo is zo groot als Europa, maar voor de universiteit bestaat het blijkbaar niet.”

Het AFF werd onlangs genomineerd voor de Cultuurprijs. “Binnen de intellectuele elite wisten maar weinigen van ons bestaan af. Het zijn wel die mensen die heel laagdunkend spreken over de creativiteit in Afrika,” zegt Convents. “Dat is op zich al racisme.”

Vrijdag opent het festival in Kinopolis, met prominente

Nummer 20

❖ Schermen op leven en dood

p. 5

❖ Jump en andere dansen om te vergeten

p. 11

❖ Frères Deluxe vinden trouwfeesten vree wijs

p. 16

aanwezigen zoals Alex Descas en Mata Gabin, het duo dat dit jaar de affiche siert. Ook Fatou N’Diaye, bekend van *Astérix & Obélix: Mission Cléopâtre* en hoofdrolspeelster in de openingsfilm *Un dimanche à Kigali* zal naar Leuven afzakken. N’Diaye schuimt amper festivals af, maar heeft een hechte band met het AFF. Enkele jaren geleden stond zij op de affiche van het festival.

❖ **Discussieer mee op www.veto.be/forum**

(foto en concept: Robin Broos & Jelle Goossens)

Veto trakteert

Vijftig lezers mogen woensdag 2 mei om 20u naar de Algerijnse film *Bled Number One* gaan kijken. Om erbij te zijn mail je je gegevens naar traktatie@veto.be en wie weet krijg jij een duoticket voor deze voorstelling!

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Discussieer mee over
naakte feiten!
Bezoek ons forum!

veto.be/forum

STUDENTENHUISVESTING OP DE KORREL

Kamerreglement niet haalbaar?

Op 26 april organiseert de Leuvense studentenkoepel LOKO een seminarie rond studenten-huisvesting. Een belangrijke inbreng wordt verwacht van de stad. Kathleen Lambié, die sedert een jaar hoofd is van de stedelijke Huisvestingsdienst, lijkt ambitieus, maar ook realistisch.

Robby Vangeel

Studenten weten niet dat ze bij de stad terecht kunnen voor problemen inzake woonkwaliteit. Het leeuwendel van de klachten komt van permanente bewoners. Uit cijfers blijkt dat er maar heel weinig klachten van studenten binnenkomen op de Leuvense dienst Huisvesting. Het feit dat de K.U.Leuven een eigen huisvestingsdienst heeft, zal hier niet vreemd aan zijn. "Ik denk dat de verwachtingen voor een kot veel minder hoog liggen dan voor panden voor permanent verblijf. Voor een kot worden wel een aantal mankementen getolereerd," lacht Lambié, "maar de basis moet wel in orde zijn." De Leuvense koten moeten in theorie voldoen aan de normen van het kamerdecreet.

Iedereen heeft recht op een kwaliteitsvolle woonst en daarom moet er meer controle zijn. Alle kamers controleren is echter geen optie. Een controle van het totale Leuvense kamerbestand zou de stad jaarlijks maar liefst 290.000 euro

armer maken. Pas na vijf jaar zou elke kamer een keer gecontroleerd zijn. Momenteel voert de stad enkel controles uit om gevolg te geven aan klachten of verzoeken. Enkel bij verbouwingen en nieuwbouw wordt preventief opgetreden: de plannen worden in die gevallen door de dienst Huisvesting getoetst aan de regels van het conformiteitsattest (een soort kwaliteitslabel, dat strenger is dan het kamerdecreet). In geval van negatief advies wordt er geen vergunning afgeleverd of enkel na aanpassing van de plannen. De dienst Huisvesting voert ook inspecties uit op uitdrukkelijk verzoek van de verhuurders met het oog op het bekomen van het conformiteitsattest. Aangezien deze labels niet verplicht zijn en er niets van afhangt, wordt zo'n inspectie maar zelden aangevraagd. Volgens het kamerdecreet mag de gemeente het wel verplichten, maar dan staat ze ook zelf in voor de uitvoering en afdwinging, wat ons weer bij financiële bezwaren brengt.

Ook de universitaire huisvestingsdienst doet controles, op vraag van huurders of verhuurders. Iedere nieuwe verhuurder en elk nieuw pand worden sowieso gecontroleerd. Daarnaast neemt men bij gelegenheid een kijkje op koten die uit de database KOTWIJS door steekproef getrokken worden. Als studenten een verhuurder niet terugvinden in de databank heeft dat meestal een reden. Het is ten stelligste aanbevolen om in zo'n geval je licht op te

steken bij de Huisvestingsdienst van de K.U.Leuven, waar men je graag zal vertellen hoe de vork aan de steel zit.

ONLOGISCH

Voorlopig blijft het kamerdecreet van het Vlaamse Gewest hier de belangrijkste richtlijn. Kathleen Lambié werkt zelf nog niet zo lang voor de dienst Huisvesting, maar vindt het heel vreemd dat een stad met zoveel studentenkamers geen eigen kamerreglement heeft. "Dat lijkt zeer onlogisch. Ik ben voorstander van een eigen kamerreglement en probeer daartoe een aantal aanzetten te geven. Anderzijds besef ik dat de daadwerkelijke afdwinging van dit kamerreglement zoveel zou kosten dat het geen haalbare kaart is."

Een compromis zou volgens Lambié kunnen zijn: een vergunning voor verhuurders op basis van documenten en een steekproef van de erkende verhuurders aan controles onderwerpen. Documenten zijn in concreto plattegronden met vermelding van kameroppervlaktes, sanitair, fietsenberging en huisvuilstalling. Als er ooit een stedelijk kamerreglement komt in Leuven, zou het strenger mogen zijn dan het kamerdecreet van het Vlaamse Gewest. Het kan bijvoorbeeld een aparte ruimte voor huisvuil en een fietsenberging eisen.

➔ **Discussieer mee op**
www.veto.be/forum

Taxi's Kenny

Bezint eer ge begint

Nu de nevel van de eerste — vaak emotionele — reacties op de conceptnota voor een Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven (KCK) is weggetrokken, kan de aandacht zich nu richten op de precieze inhoud van de nota. Velen vragen zich (al dan niet hardop) af of Vervennes ploeg hier wel goed over heeft nagedacht. De eigen Raad van Bestuur van de K.U.Leuven denkt alvast van niet: die stuurde de rector enkele weken geleden terug naar af met de boodschap zijn tekst grondig te herschrijven. Ook deze maandag zal — op een Bijzondere Academische Raad van de universiteit — een hartig woordje worden gesproken over de amper twee pagina's tellende toekomstvisie voor de Associatie K.U.Leuven (zie pagina hiernaast).

Wat zijn dan de belangrijkste pijnpunten van de tekst die het KCK beschrijft? Allereerst valt het hoge aantal 'Vervenne-woorden' op: woorden die wel tot de verbeelding spreken maar geen concrete, welomschreven inhoud hebben. Zo lijkt het toverwoord van het hele concept 'kantelen' te zijn: de associatie zou 'kantelen' in de universiteit. Dat klinkt prachtig, maar wat is de juridische waarde van zo'n woord? Inderdaad: nihil. In plaats van concreet te zeggen waar het op staat, verkiest men vaagheid om eventuele kritiek te omzeilen. Natuurlijk zou het veel meer tegenwerpingen opwekken mocht men spreken van een 'fusie' en niet van een 'kanteling'. Meteen zouden bovendien de juridische bezwaren van zo'n fusie naar boven komen.

Want dat is in één klap een van de kernproblemen van het concept dat de K.U.Leuven voorstelt: de juridische en decretale obstakels. Om tot zo'n netwerk te komen dienen veel meer decreten grondig te worden aangepast dan bijvoorbeeld voor de associatievorming het geval was. Aanpassingen die vooral bij de andere associaties gevoelig zullen liggen omwille van hun aard, het betreft namelijk de onderwijsbevoegdheden. Elke instelling is bevoegd om in zijn of haar arrondissement (of stad, zoals de K.U.Leuven in Kortrijk) onderwijs aan te bieden. Bij een netwerk moeten al die bevoegdheden naar de K.U.Leuven gaan of toch naar het KCK. Dat betekent dat Leuven in alle Vlaamse provincies plus Brussel onderwijsbevoegdheden zou moeten krijgen. Het is nog maar de vraag of de andere associaties of zelfs de minister dat zullen pikken. Tot nu toe reageerden de andere instellingen amper, ze voelen zich dankzij de vaagheid van de nota nog niet bedreigd, maar vanaf het moment dat dit concept concreter wordt, zitten ze zonder twijfel meteen op hun paard. Waarschijnlijk in een zeldzaam gezamenlijk moment met z'n allen tegen Leuven.

SOCIALE VOORZIENINGEN?

Een ander pijnpunt waarover gezwegen wordt in de nota zijn de Sociale Voorzieningen (SoVo's) van de instellingen binnen de huidige Leuvense associatie. Vanuit de SoVo's van de hogescholen wordt al behoorlijk heftig gereageerd op de Leuvense plannen. Het pijnlijke zit hem echter niet in het feit dat de conceptnota 'foute' ideeën zou hebben over de SoVo's, maar dat ze er schijnbaar *geen* ideeën over heeft. Slechts één zin roept een zeer vaag toekomstbeeld op "Het proces van verstrengeling van universiteit en hogescholen in structuren en feitelijke samenwerkingsverbanden zetten we resoluut verder." Als er een prijs was voor het gebruik van Vervenne-woorden, dan ging die dit jaar toch 'resoluut' naar de vorige zin.

Ach, de auteurs van deze conceptnota zijn geen idioten: ze weten best op welke punten de meeste kritiek zou komen. Dat ze die punten dan omfloerst of zelfs in het geheel niet weergeven, getuigt niet meteen van veel moed. Bovendien lijkt men iets te hard van stapel te zijn gelopen met het aan het grote publiek voorstellen van deze structuur en is de nota zelf — *excusez le mot* — juridisch geen fluit waard. Hopelijk begrijpt ook de Bijzondere Academische Raad dat op tijd.

Guido Gezelle wist het twee eeuwen geleden al: "Denk aler ge doende zijt, en doende, denk dan nog."

Simon Horsten

Dit artikel is een opiniestuk, wat wilt zeggen dat er op voorhand (en zelfs al doende) over is nagedacht. Dat de vruchten van dat denken enkel de auteur kunnen worden toegeschreven, is evident.

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio op
het ritme van de
bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

BEJAARDEN NIET BLIJ MET APRILSE GRILLEN...

MISSCHIEN MOETEN WE WACHTEN MET HET AANPAKKEN VAN HET
KLIMAATPROBLEEM TOT HET KLIMAATPROBLEEM DE VERGRIJZING
HEEFT AANGEPAKT ???!

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELLEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

Kennis- en Competentienetwerk K.U. Leuven

DECANEN VERDEELD OVER PLAN VERVENNE Kroniek van een aangekondigd dispuut

De visietekst over de creatie van een Kennis- en Competentienetwerk K.U. Leuven, die voorstelt de associatie te laten 'kantelen' in de universiteit, heeft heel wat voeten in de aarde. Het ingrijpende ontwerp roept uiteenlopende reacties op bij enkele Leuvense decanen.

De K.U. Leuven kwam enkele weken geleden met de visietekst naar buiten. De 'kanteling' van de associatie in de universiteit kadert in het proces van academisering van de hogeschoolopleidingen tegen 2012. De hogescholen worden omgevormd tot 'University Colleges', regionale campussen van de universiteit. Maar in eigen kring is niet iedereen daarmee even gelukkig. Toch luidt de algemene tendens dat het noodzakelijk en wenselijk is dat de bachelors van de hogescholen — althans de *academische* — worden opgenomen in de universiteitsstructuren.

Bij de opname van *professionele* bachelors in de universiteitsstructuur daarentegen, hebben enkele decanen ernstige bedenkingen. Decaan van de Faculteit Godgeleerdheid Mathieu Lamberigts argumenteert dat de achtergrond van de studentenpopulatie van de professionele bachelors fundamenteel verschillend is. "Zij zijn ofwel niet geslaagd aan de universiteit, ofwel komen ze uit het technisch-beroepsonderwijs."

Emmanuel Gerard, decaan van de Faculteit Sociale Wetenschappen, stelt dat er in de associatie een positieve samenwerking is met de academische hogeschoolopleidingen. Dat

was dan ook een verstandige keuze. Hij vraagt zich echter af welke argumenten er zijn om de professionele opleidingen op te nemen in een Kennis- en Competentienetwerk. "Moet de universiteit zichzelf uithollen om de leiding te nemen? Hoe zal dit bestuurd worden?"

Gerard is vooral bezorgd om de eigen identiteit van de universiteit: "Blijft er nog een universiteit over?" Er is immers een grote diversiteit in de mate dat de hogeschoolopleidingen kunnen aansluiten bij de universiteit. In de professionele bachelor Journalistiek zijn er kwalitatieve opleidingen die kunnen aansluiten, maar ook andere die ver van de universiteit staan. Voor de masteropleiding Journalistiek is er wel een plaats binnen de universiteit, daarvoor bestaat er nu al georganiseerd overleg. Gerard vindt het bovendien merkwaardig dat een van de meest fundamentele — verregaande — hervormingen van de universiteit van de laatste decennia, op deze manier plots aangekaart wordt.

HARTIG

Decaan van de Faculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen Jozef Corveleyn drukt zich positief uit over deze zeer ambitieuze doelstelling, maar vreest net als Gerard voor de eigenheid van de opleidingen. "Bovendien zal het vooral voor de lerarenopleiding pedagogie moeilijk zijn om de academische violen op de praktijkviolon af te stemmen," zegt Corveleyn.

SNELHEID

De decaan van de Faculteit Rechten, Paul Van Orshoven, spreekt zich optimistisch uit over het voorstel. "De samenwerking is onafwendbaar en betekent een verbetering van het onderwijslandschap." Een andere positieve noot is te horen bij Bernard Himpens, decaan van de Faculteit Geneeskunde. Hij stelt zelfs dat de universiteit veel kan leren uit de samenwerking met de hogescholen. "De nauwere interactie is nuttig omwille van het regio-onderzoek van de hogescholen, aldus Himpens. "Daarom moet de faculteit interactief zijn." Daarenboven kan Geneeskunde in een netwerk blijven samenwerken met het U.Z. Leuven en de zorgsector.

Deze positieve reactie is opmerkelijk, aangezien de tegenhanger van Geneeskunde aan de hogescholen, de *professionele* bachelor Verpleegkunde is. Geneeskunde bevindt zich daarmee in een fundamenteel verschillende situatie van bijvoorbeeld Rechten. Maandag 16 april komt het voorstel op tafel in een Bijzondere Academische Raad, waar "een hartig woordje gewisseld zal worden over de toekomst van de universiteit," aldus Van Orshoven.

Op de vraag of het een goede zaak is dat rector Vervenne met dit voorstel de minister in snelheid neemt, zoals ook erector Oosterlinck dat deed bij de vorming van de associatie, antwoorden de decanen in het algemeen positief. Wanneer de universiteit de regelge-

ving van hogerhand voor is, kan ze zelf mee de regelgeving bepalen, of zelfs "naar zijn hand zetten", aldus Gerard. Van Orshoven poneert dat de vrijheid van onderwijs in de grondwet ingeschreven is, en de universiteit kan anticiperen door hiervan gebruik te maken.

Het kabinet van Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke stelde dat het idee van een Kennis- en Competentienetwerk een denkoefening is voor de academisering zoals vele andere, maar wenste verder geen commentaar te geven. Zo ook toen we bij het kabinet peilden naar de onderwijsbevoegdheden van elke universiteit. Deze zijn op dit ogenblik immers verdeeld over de provincies en daardoor ook over de universiteiten. In de Associatie K.U. Leuven behielden de aparte instellingen hun eigen onderwijsbevoegdheden, wat bij een samensmelting tot één instelling niet meer mogelijk zal zijn.

In het Kennis- en Competentienetwerk zal de verdeling van de onderwijsbevoegdheden volledig veranderen. De hogescholen worden immers campussen van de universiteit, waardoor deze in elke provincie onderwijsbevoegdheden zal moeten opnemen. Daarvoor zal heel wat decretaal lapwerk nodig zijn. Bovendien zullen de andere universiteiten ongetwijfeld niet opgezet zijn met het afstaan van onderwijsbevoegdheden in de eigen provincie.

(gdf)

Ontstaan en structuur KCK

Het concept Kennis- en Competentienetwerk K.U. Leuven (KCK) kent zijn voorganger in de huidige associatie. De associatievormingen in Vlaanderen zijn het resultaat van de Bolognaverklaringen uit 1999. Een associatie is een samenwerking van één universiteit met ten minste één hogeschool. Het vooropgestelde doel is de academisering van hogeschoolopleidingen met twee cycli. Concreet betekent dit dat de professionele en academische hogeschoolopleidingen betrokken worden bij het wetenschappelijke onderzoek van de universiteiten.

In juli 2002 zag vzw Associatie K.U. Leuven vroegtijdig het levenslicht. De Leuvense associatie telt naast de K.U. Leuven nog twaalf hogescholen, verspreid over heel Vlaanderen. De K.U. Leuven wil nu verder gaan door de associatie uit te bouwen tot het KCK.

Het KCK is georganiseerd volgens het **campusmodel**. Een campus is een geografische verzameling van allerhande opleidingen en departementen, zoals de campus Kortrijk. Een verzameling van enkel hogescholen wordt, naar Angelsaksisch model, 'University College' genoemd. Academische en professionele departementen zullen in dit model nauwer samenwerken.

Het academische beleid is een zaak voor het Gemeenschappelijke Bureau (GeBu) en de Academische Raad van het KCK, beide in een aangepaste samenstelling. De invulling van professionele opleidingen wordt regionaal bepaald. Voor meer strategische aspecten moet overleg gepleegd worden met het GeBu, dat in Leuven huist.

Campussen kunnen daarnaast ook 'clusteren' in geografische polen. Zo zal er in de toekomst sprake zijn van drie polen: Oost- en West-Vlaanderen, Brussel/Brabant en Antwerpen/Limburg. Elke pool zal streven naar een efficiënte samenwerking tussen zijn campussen.

(mg)

Hoe sociaal is het Kennis- en Competentienetwerk?

In de conceptnota over het op handen zijnde Kennis- en Competentienetwerk K.U. Leuven (KCK) worden de sociale voorzieningen slechts zijdelings genoemd. Is daar al ten gronde over nagedacht? En zal de (geografische) verspreiding van de onderwijsinstellingen in de huidige Associatie K.U. Leuven niet voor een onoverbrugbare afstand zorgen?

Op de Staten-Generaal van de Studentenvoorzieningen (Stuvo's) van de hogescholen in 2005 toonden de Stuvo's zich "voorzijder van een landelijke en regionale samenwerking". De K.U. Leuven trekt nu met het KCK resoluut de kaart van nauwere samenwerking van universiteit en hogescholen op associatieniveau, ook wat de sociale voorzieningen betreft. Meer samenwerking binnen de associatie betekent niet automatisch minder regionale samenwerking. "Goede Studentenvoorzieningen zorgen voor een dienstverlening dicht bij de student. Dan kom je vanzelf uit bij de regionale logica," aldus Martine Van Poucke, directeur Studentengebeid en Sociale Voorzieningen van de EHSAL. "Er bestaat een goede samenwerking tussen de Stuvo's van alle Vlaamse hogescholen op het niveau van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) en ook het stuvo-overlegplatform mag zeker niet verloren gaan." Op zijn beurt ziet Frans Devenyns van de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen dat er overal wordt samengewerkt tussen hogescholen: zowel net- als associatieoverschrijdend. "Om enkele voorbeelden te noemen: Quartier Latin staat in voor de huisvesting van studenten van verschillende

hogescholen en universiteiten in Brussel, de brochure Centen voor Studenten wordt landelijk gemaakt, mobiliteitsprojecten in Antwerpen, Gent of West-Vlaanderen zijn regionaal verankerd met alle partners." De hogescholen hebben lange tijd moeten roeien met veel minder middelen dan de universiteiten. Dit dwong hen samenwerkingsverbanden aan te gaan, zowel met universiteiten als stadsbesturen of andere hogescholen uit de buurt.

RONDE

Directeur van Studentenvoorzieningen K.U. Leuven, Jan Devriendt, verklaart dat het niet de bedoeling is de hogescholen iets op te leggen. "Coördinator Studentenbeleid Buekers en ikzelf zullen een ronde maken langs de verschillende hogescholen van de associatie om onze filosofie uit de doeken te doen en om te luisteren. Zo komen we te weten welke behoeften er zijn en waar wij ter hulp kunnen schieten. Vaak is de afstand een drempel voor samenwerking, toch kunnen competenties steeds uitgewisseld worden. Eén denkpiste is het afsluiten van contracten naar het model van de raamakkoorden die de Leuvense hogescholen afsloten met de K.U. Leuven. De hogescholen zouden dan kunnen beslissen welke diensten zij afnemen van de universiteit en welke bijdragen daar tegenover moeten staan."

Waar studentenvoorzieningen integraal deel uitmaken van de universiteit, zijn het aparte vzw's die de studentenvoorzieningen voor de hogescholen verzorgen. Van Poucke drukt erop dat de voordelen, verbonden aan deze structuur, gevrijwaard moeten blijven. "De grote autonomie in de besluitvorming

zorgt ervoor dat het studentenbelang steeds centraal staat, ook als deze haaks staan op de belangen van de hogeschool zelf. Dat de Stuvo's paritair zijn samengesteld, zorgt ervoor dat de studenten zwaar doorwegen in de besluitvorming." Zowel Van Poucke als Devenyns zien opportuniteiten in een nauwere samenwerking van de Stuvo's binnen de Associatie, "maar niet exclusief en op voorwaarde dat de hogescholen als gelijke partners aan tafel komen te zitten met de universiteit in een participatief model. "Bij deze samenwerking moet de concrete dienstverlening centraal staan en niet de marktpositie van de instelling." Ook de universiteit kan van de hogescholen nog iets leren. "Zo hebben de hogescholen een veel bredere instroom en van daaruit heel wat expertise rond kansenbeleid uitgebouwd."

Devriendt erkent dat "het wettelijk kader zou moeten aangepast worden als de voorzieningen aan de hogescholen op dezelfde manier georganiseerd zouden worden als aan de universiteit. Wat wellicht te verkiezen valt. Het verschil in organisatie hoeft echter geen rem te zetten op de samenwerking. Als één grote juridische structuur ontstaat, moet de financiering van de Sociale Voorzieningen ook herdacht worden. Een centralisering van de financiering is voorlopig nog niet aan de orde, omdat de Studentenvoorzieningen van de hogescholen aparte vzw's zijn." Alle sociale middelen in één pot onderbrengen, kan natuurlijk niet zonder risico's. Het is aan de wetgever om voldoende decretale garanties in te bouwen en aan de betrokken hogescholen om deze af te dwingen.

(idw)

(Opinie in Taxi's Kenny, p. 2)

ITF(2): BABYLON DOET HET MET HUMOR

Not Waving But Drowning

Een uur en twintig minuten waarin luidieke en gewaagde scènes elkaar afwisselen, zorgen dat het publiek de theatervoorstelling van Babylon, die doorging in zaal *Ons Huis*, geëmotioneerd verlaat. Maar met een gevoel van voldoening.

Ken Lambeets

In een zaal die zich tot veel doeleinden leent, maar allesbehalve theatervoorstellingen zit-ten de acteurs aan weerszijden van het podium op een rij stoelen, uitgezonderd één meisje dat plaatsneemt achter een geïmproviseerd bureau. Wanneer acteurs aan de beurt zijn, verplaatsen ze zich naar het midden van de scène.

Hoewel het stuk duidelijk coherenter is dan vorig jaar, blijkt het toch niet altijd even gemakkelijk een verhaallijn terug te vinden. De teloorgang van het bedrijf staat symbool voor de huidige maatschappij, waarin het ieder voor zich is: met andere woorden pompen of verzuipen. Velen gaan ten onder. En wat doe je dan als mens? Start je zelf iets nieuws op of ga je met het tanende bedrijf mee ten onder? *Not Waving But Drowning* is de titel van een gedicht van Stevie Smith en duidt eveneens op verzuipen, maar interfereert voor de rest niet met het verhaal. Wanneer het stuk wordt opvat als een reeks opeenvolgende sketches, zonder een verhaal met aanvang en conclusie, valt het minder zwaar te volgen.

KUT

Er wordt gegoocheld met stereotiepen: de feministe, de twijfelende nerd, de macho, de alcoholiste, de verlegen deerne passeren allemaal de revue. Het draagt weinig bij tot de diepgang van het stuk, maar humor levert het wel op. De acteurs moeten het publiek raken met wat ze zeggen. Dat lukt, maar zeker niet altijd. Er wordt vooral gechoqueerd met slogans als "we kunnen winnen als we onze lul maar respecteren" of "respecteer uw lul en

tem die kut". Haast iedere scène is seksueel geladen, zowel de vrouwelijke als de — ocharme — twee mannelijke acteurs zetten hun beste beentje voor. De meisjes hoeven voor die spanning niet steeds beroep te doen op hun mannelijke tegenspelers, dat bewijzen twee meisjes die elkaar vurig een tong

ieder personage de naam van een bedrijf — eerst schuchter om de beurt, daarna luidkeels door elkaar — afgewisseld met andere kreten zoals cijfers en bijbelcitataten. De een na de ander doet een reddingsvest aan en begeeft zich naar de voorplecht van het podium. Dan roept iemand "domo" — naar huis — en het

(foto Kris Vanelderden)

draaien. In de betonmolen van hun speeksel wisselt een kauwgom van eigenares.

Tijdens een paar scènes oreert een meisje gedichten van Herman de Coninck. Ze doet dat goed, maar het heeft weinig te maken met de essentie van het stuk. Eén scène wordt in perfect Oxford English gespeeld. Een leuk extraatje, waarmee de studenten Taal- en Letterkunde hun troeven uitspelen. Helaas vangen we hier en daar ook flarden West-Vlaams en Limburgs op.

In de laatste, apocalyptische scène roept

stuk zit erop.

Not Waving But Drowning is zondermeer een sterke collectieve prestatie, hoewel geen enkele acteur er echt bovengaan steekt. Toch draagt het publiek de spelers een warm hart toe. Niet onvaak loeien er lachsalvo's door de zaal, zelfs andere emoties als afschuw en ontroering worden geuit. *Not Waving But Drowning* is een grappig stuk dat zeker en vast controversie teweegbrengt.

ITF (3): POLITIKA BRENGT GRIEKEN TOT LEVEN

Medea

In het kader van het interfacultair theaterfestival bracht Politika met *Medea* een Griekse tragedie naar Leuven. Ze wist het publiek danig te beklijven. Medea bracht leven en passie op de planken, al joeg ze ook menig medemens de dood in.

Eline Vanuytrecht

Regisseur Wies De Vuyst liet zich inspireren door Tom Lanoyes bewerking van het oorspronkelijke *Medea* van Euripides. Griekse mythes lenen zich immers perfect om actueel theater te brengen. Het verhaal begint in het land van Medea, koningsdochter van Kolchis. Jason, een arrogante Griek op zoek naar het Gulden Vlies, daagt koning Aietes uit voor een duel. Zonder bovennatuurlijke krachten zal hij zich echter nooit de meerdere van zijn vijand kunnen tonen. Jason vraagt Medea om hulp en belooft haar een roemrijke toekomst in zijn stad. Medea bezwijkt voor Jasons charme, verraadt haar familie en zeilt weg met hem, haar nieuwe thuis tegemoet. Onderweg ziet ze zich genoodzaakt om haar achtervolger en jongere broer te vermoorden. Griekenland kan haar niet gelukkig maken, evenmin als de liefde dat kan. Als Jason aankondigt dat hij zal hertrouwen, zint Medea op de ultieme wraak.

SCHOOLTONEEL

Ondanks degelijke acteerpresetaties van de hoofdrolspelers wanen we ons voor de pauze in een schooltoneel. De trawanten van Jason dragen zwarte jassen, vinden zichzelf stoer, maar weten ons niet te overtuigen. Robin De Vries als Jason en Heleen Annemans als Medea dragen het stuk, al worstelen ze soms met hun tekst. Hoogdravende dialogen in oude stijl wisselen niet moeiteloos af met hedendaagse taal.

Medea en Jason staan nog mijlenver van elkaar en passie is ver te zoeken.

De muzen weten ons wel van in het begin te bekoren. Als in een oud Grieks toneel houdt een koor onopvallend de wacht naast het podium. Drie witte figuren, piano, stem en gitaar luisteren het verhaal op met hedendaagse muziek. Tekst en uitleg vergezellen ten gepaste tijde de acteurs op het podium.

FURIE

Na de pauze neemt het toneelstuk een andere wending. Korinthe, waar deel twee begint, is het decor voor een Medea die zienderogen groeit in haar rol en zich volledig laat gaan. Ze vertolkt de vrouw als stereotype furie die zich laat leiden door haar gevoelens en geen heil vindt in rationaliteit. Passievol en overtuigend. Dit is geen schooltoneel meer. Rake woordspelingen en herkenbare situaties ontlokken een glimlach in de zaal. Medea's hartstocht staat in schril contrast met de zakelijkheid van Jason. De acteur blijft steeds afstandelijk en koel. Maar het is hem vergeven want zijn houding past perfect in zijn rol van man die zich geen raad weet met emoties, en met zijn vrouw.

Ondanks een gruwelijke afwikkeling — Medea en Jason brengen hun zonen om — eindigt het stuk lieflijk: Medea en Jason verenigd in hun ellende; het koor in een droomloze slaap, net zoals de kinderen van het onfortuinlijke koppel die sterven als uitgedoofde lampjes.

Dit verhaal gaat over liefde. Of over het feit dat echte liefde niet bestaat. Dat de dagen zwaar zijn voor iedereen. Man en vrouw worden op hun scherpst afgebeeld. Hij kil, zijn lusten achterna lopend. Zij enerzijds als feeks die haar emoties niet de baas kan in het personage Medea, anderzijds als een naïef kind dat nog in de goedheid van de man gelooft in het personage van Kreousa, Jasons tweede vrouw. Karikaturaal, maar treffend.

Kort • Kort • Kort**Belgisch memorandum van studenten**

De Vlaamse en Franstalige studentenkoepels (VVS en FEF) stelden onlangs een gezamenlijk memorandum voor naar aanleiding van de nakende federale verkiezingen. Daarin pleiten ze onder andere voor een basisbeurs voor alle studenten, het afschaffen van de ingangs- en uitgangsexamens voor geneeskunde-opleidingen en het kiezen van een studentvriendelijke verkiezingsdatum — dus niet midden in de examens, zoals dit jaar het geval is. Het eisenpakket is echter veel uitgebreider en is gegroepeerd rond vier onderwerpen: participatie, toegang tot beroep en opleiding, sociale aspecten en een internationaal beleid voor hoger onderwijs. Zaterdag 21 april organiseren de koepelorganisaties een federaal colloquium in het Brussels parlement, waar het memorandum nog uitgebreid zal worden bediscussieerd.

Meer info op www.vvs.ac/memorandum

Glazen dak eindelijk een feit

Twee jaar later dan gepland is de glazen overkoepeling van het Leuvense station eindelijk klaar. Nu rest enkel nog een controle uit te voeren alvorens de beschermingsnetten weg kunnen.

In de ban van de Ring

Sinds begin deze maand rijdt er een ringbus rond Leuven met volgnummer 600. De nieuwe lijn wordt enkel op weekdagen ingelegd en rijdt om de tien minuten. Vanaf het station volgt de route in tegenwijzerzin de ring, waarbij ze ook Gasthuisberg aandoet. Bedoeling van de ringbus is vooral het drukke busverkeer door het stadscentrum ietwat te ontlasten.

UZ heeft nieuwe baas

Sinds enkele weken heeft UZ Leuven een nieuwe algemeen directeur, professor Johan Kips. Kips studeerde aan de UGent en verdiende zijn sporen als adviseur van achtereenvolgens de ministers Vandembroucke en Demotte.

De universitaire ziekenhuizen van de K.U.Leuven zaten al enkele maanden zonder algemeen directeur, daar Kips' voorganger Bart Van Daele vorig semester onverwachts aankondigde een sabbatjaar te nemen. Rector Vervenne is er volgens eigen communicatie van overtuigd "dat de UZ Leuven en het ziekenhuisnetwerk zich onder de leiding van professor Johan Kips verder zullen ontplooiën tot toonaangevende organisaties binnen de gezondheidszorg." Voor een definitie van 'Vervenne-woorden': zie de Taxi's Kenny op pagina 2..

Leerkrachten leren van docenten

Leraars uit het secundair onderwijs krijgen op 18 april de kans door K.U.Leuven-professoren te worden voorbereid voor de federale verkiezingen. Achtereenvolgens krijgen de leerkrachten een overzicht van de belangrijkste evoluties uit de Belgische parlementaire geschiedenis, worden ze gewezen op een aantal verborgen mechanismen in het Belgische kiesstelsel en krijgen ze informatie over de relatie tussen de media en de politiek.

De dag wordt georganiseerd door de afdeling politicologie van de faculteit Sociale Wetenschappen.

Leuvense studenten mogen ouder zijn

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie eist dat de Campuskaart, die studenten tot 26 jaar toelaat voor een spotprijs de trein te nemen, ook geldig wordt voor studenten tot 30 jaar. (sh)

SPORT EN SPUYE (9): SCHERMEN

Op leven en dood

De sportkaart die de Leuvense studenten zich kunnen aanschaffen voor amper zeventien euro geeft toegang tot een gevarieerd assortiment van 55 sporten. Een aanbod om u tegen te zeggen, misschien is schermen wel iets voor jou.

Ken Lamberts

Enigszins vermoeid op voorhand slenteren we naar de spiegelzaal voor een inwijding in de kunst van het schermen. Er is nog een les bezig. Via uiterst snelle bewegingen proberen schermers elkaar in de borststreek te prikken. De moed zinkt ons in de schoenen.

Wanneer deze les erop zit, gaan we op zoek naar de schermcoach. Yves moet ons teleurstellen: om acht uur traint de universitaire ploeg en is er geen initiatie voorzien, zoals de K.U.Leuven-website foutief vermeldt. Rest ons niets anders dan plaats te nemen op de bank en de les als bankzitter te volgen. De opwarming slaat alles: na slechts twee keer de zaal op en af te lopen zit de opwarming — als je het zo kan noemen — erop. Vanaf dan wordt er een hele les door geschermd. De schermers gaan per twee staan. Sommigen hebben een metalen rekker om de lendenen bevestigd, die zowel met hun shirt als met een plaat, voorzien van chip, verbonden is. Wanneer ze op het oppervlak geraakt worden door de floret van de tegenstander, licht er op het scorebord een lampje op. Zo kan

geverifieerd worden of er een punt gescoord is of niet.

BERLIJN

“Schermen bestaat al langer dan elektriciteit,” legt coach Yves uit. “In den beginne was het simpel: degene die dood achterbleef was uiteraard verloren (*lacht*). Daarna bedacht men een systeem waarbij men de top van de floret in een potje zwarte verf moest steken, alvorens het gevecht te beginnen. Zo kon je duidelijk zien hoeveel steken je de tegenstander had toegebracht. Het probleem was uiteraard dat je blouse op een tornooi na een tijdje vol zwarte strepen stond en er niet meer uit op te maken viel welke steken van wie afkomstig waren. Dus bedacht men na een tijd iets anders: het voorste deel van de floret werd gekromd, zodat je een haakje verkreeg, en je scoorde een punt door een scheur in de blouse van je tegenstander te trekken. Na iedere wedstrijd werd je vest dan weer dichtgenaaid, maar het probleem was dat op een tornooi — waar er meerdere wedstrijden geschermd worden en je blouse dus ettelijke malen genaaid — het wegens de toenemende dikte van die blouse veel te moeilijk werd om nog een scheur in de stof te trekken. Op de Olympische Spelen van 1936 in Berlijn introduceerde men dan het elektrische fenomeen. Schermen ging toen nog door in open lucht en toevallig was het die dag enorm aan het regenen. Je kan je niet voorstellen hoe gevaarlijk dat was. Maar uiteindelijk vielen er geen slachtoffers.”

BORSTSTREEK

De coach stelt ons voor aan een meisje dat vandaag haar eerste training bij de universitaire ploeg volgt, nadat ze twee jaar lang iedere week een schermles heeft gevolgd bij de schermgroep. Binnenkort zal ze deelnemen aan de universitaire kampioenschappen. “Waarom begint een mens te schermen? Ik had nood aan een nieuwe sport. Omdat mijn zus al eens geschermd had, ging ik dat ook maar doen. En het lag me wel. In het begin mochten we uiteraard niet met floret oefenen: het duurt een tijdje eer je de basis onder de knie hebt. We leerden vooral de basispassen

(foto's Kris Vanelderden)

zetten. Je moet heel de tijd met je benen open staan en dat is een lastige houding. De dag na de les heb je dan ook enorm veel last van pijn in je benen. Je borststreek durft wel eens vol blauwe, zelfs paarse plekken staan. Gelukkig hebben de meisjes extra bescherming op bepaalde plaatsen (*lacht*).”

Iedere woensdagavond zijn er schermlessen: van 18u tot 19u voor de beginners, van 19u tot 20u voor gevorderden en van 20u tot 21u voor de universitaire ploeg.

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (20): SOCIALE PSYCHOLOGIE

“Is er een psycholoog in de zaal?”

1968 was een woelig jaar. Terwijl onze ouders liften naar onbekende bestemmingen en roze olifanten met regelmatige intervallen voor hun ogen opdoemden, werd in Leuven voor de eerste maal een niet-priester tot rector benoemd: Pieter de Somer. De medicus zou onze Alma Mater besturen tot 1985. Nog geen vier jaar later opende de K.U. Leuven de Pieter de Somer-aula, de grootste van de universiteit. De Somers beeltenis siert de ingang.

Ken Lamberts

Op een zonnige maandagmiddag passeren wij deze creatie van Vic Gentils op weg naar de les sociale psychologie. Net op tijd nemen we plaats in de arena, centraal bovenaan om zoveel mogelijk prikkels in ons te kunnen opnemen. Toreador Hoorens begint stipt om 14.00 haar betoog. Tiens, hebben we haar niet al eens eerder gezien? Onze buur fluistert ons toe dat de docente op regelmatige basis haar opwachting maakte in het wetenschappelijke televisieprogramma *Hoe?Zo!*, maar “daar kwam ze vast veel sympathieker over.”

De bewijzen zijn er naar: Hoorens snauwt iedere laatkomer op automatische piloot toe terug te komen tijdens de pauze. Een verstrooide jongen die de boodschap niet begrepen lijkt te hebben, krijgt haar mantra tot drie keer toe over zich heen. Een consternatie-tsunami teistert de aula. Hoorens geniet zichtbaar van dit onverwachte succes. Wan-

neer ze even later gedwongen wordt tegen alweer diezelfde jongen te zeggen “U daar, die op zijn knieën zit, u mag terugkomen tijdens de pauze”, voegt ze er nog gauw aan toe “Je zou bijna zeggen, is er een psycholoog in de zaal?”. Zonder succes ditmaal.

RODIN

Vandaag wordt de cognitieve dissonantietheorie behandeld. Om deze zware theorie voor de studenten te verlichten, gebruikt de professor adequate voorbeeldjes. “Studenten die met tegenzin naar de les gekomen zijn omdat het buiten mooi weer is, zitten hier met dissonante motieven. Zij die echter gekomen zijn om iets bij te leren bezitten een consonante mentaliteit.” We moeten weten dat mensen het niet leuk vinden dissonante attitudes te bezitten. Ze streven ernaar deze consonant te maken, maar hiervoor moeten ze hun cognities veranderen.

Zo wordt er met vele termen gegooseld die gekend dienen te zijn om deze les behoorlijk te kunnen volgen. Ook dat bevestigt Hoorens met een meesterlijke quote: “Ik kreeg de afgelopen week veel vragen van studenten toegestuurd waaruit bleek dat ze meerdere lessen niet hebben bijgewoond. Toen ik ze doornam, kwamen er weinig academische indrukken in me op.”

Er waait een dissonante wind door de aula: telefoonoperatoren doen gouden zaken. Elders hebben twee meisjes onder de bank stiekem hun handen in elkaar gevouwen. Ze laten het niet na die van de andere zachtjes te

strelen. We besluiten op zoek te gaan naar een consonant iemand. Ons oog valt op een student die de Denker van Rodin op treffende wijze uitbeeldt. Zou bij hem de leerstof wel binnensijpelen?

DUIVENTIL

Hoorens geeft tien minuutjes pauze. Dan gebeurt er iets vreemds: de jongen die daarnet meermaals werd aangemaand het pand te verlaten, huppelt de aula binnen en neemt op de lege rij voor ons een boek van een tafeltje, waarvan de eigenares wellicht even een plasje gaan maken is. Hij begint erin te bladeren. Wanneer het meisje terugkomt, schrikt ze zich een hoedje. De jongen fluistert haar iets toe dat we niet kunnen horen, maar we vermoeden dat hij haar gerust probeert te stellen. Angstig kijkt het meisje rond. Ondertussen noteert de jongen iets in een blauw notitieboekje dat in zijn achterzak verstopt zit. Begint de Campuskrant nu ook al met visitatiecommissie's of tracht de jongen zijn eigen psychologische problemen te ontrafelen? Misschien zat Hoorens er daarstraks toch niet zo ver naast.

Het tweede deel van de lesmarathon begint. We leren dat attitudeveranderingen niet enkel veroorzaakt worden door dissonantie, maar ook door beloningen, op omgekeerd evenredige wijze. Hoorens verduidelijkt deze stelling met een aantal experimenten van illustere voorgangers uit haar vakgebied. Ze concludeert dat een attitudeverandering groter is, wanneer de beloning die

vasthangt aan het argumenteren van de contra-attitude kleiner is. Wanneer men bijvoorbeeld een student honderd euro aanbiedt om te pleiten voor een zwaardere examenregeling, gaat dat zijn mening tegenover deze stelling minder beïnvloeden dan wanneer je diezelfde student slechts één euro aanbiedt. De drempel om tegen deze attitude te pleiten, ligt met maar één euro in gedachten namelijk veel hoger. Door pakweg anorexiapatiënten op deze manier tegen hun schoonheidsideaal te laten pleiten, zullen ze hun eigen attitude aanpassen, waardoor hun ziektebeeld verbetert. Het moet gezegd, Hoorens weet van uitleggen, al vraagt het een hele inspanning om aandachtig bij de les te blijven.

Vlak voor de tweede pauze smeekt de toreador dat zij die van plan zijn de les te verlaten tijdens het derde lesuur, nu al moeten vertrekken. “Anders hebben we straks weer te maken met een duiventil.” Samen met een niet kleine groep verlaten we de aula en begeven we ons, van consonante motieven voorzien, richting stadspark.

Steekkaart

Prof: Vera Hoorens
Wie: Voornamelijk eerstejaarsstudenten psychologie
Waar: PDS
Wanneer: Maandag 14u-17u
Pauze: twee keer tien minuutjes, van 15u-15u10 en 16u-16u10

FILOSOFIE ALS TWEEDE STUDIE?

Een universitaire studie voor wie echt dieper wil.
Een sterke troef op de arbeidsmarkt.

PROGRAMMA'S OP MAAT

- ♦ van eerste kennismaking tot research master
- ♦ dag- en avondonderwijs
- ♦ voltijds of deeltijds
- ♦ verkorte programma's op basis van vooropleiding
- ♦ Nederlandstalig en Engelstalig

NIEUW!

verkorte bachelor in de wijsbegeerte
- specialisatie ethiek

Voor informatie op maat:

www.hiw.kuleuven.be/toekomstigestudent
info@hiw.kuleuven.be 016 32 63 47

HOGER INSTITUUT VOOR WIJSBEGEERTE
Kardinaal Mercierplein 2
B-3000 Leuven

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

AFRIKA

FILMFESTIVAL

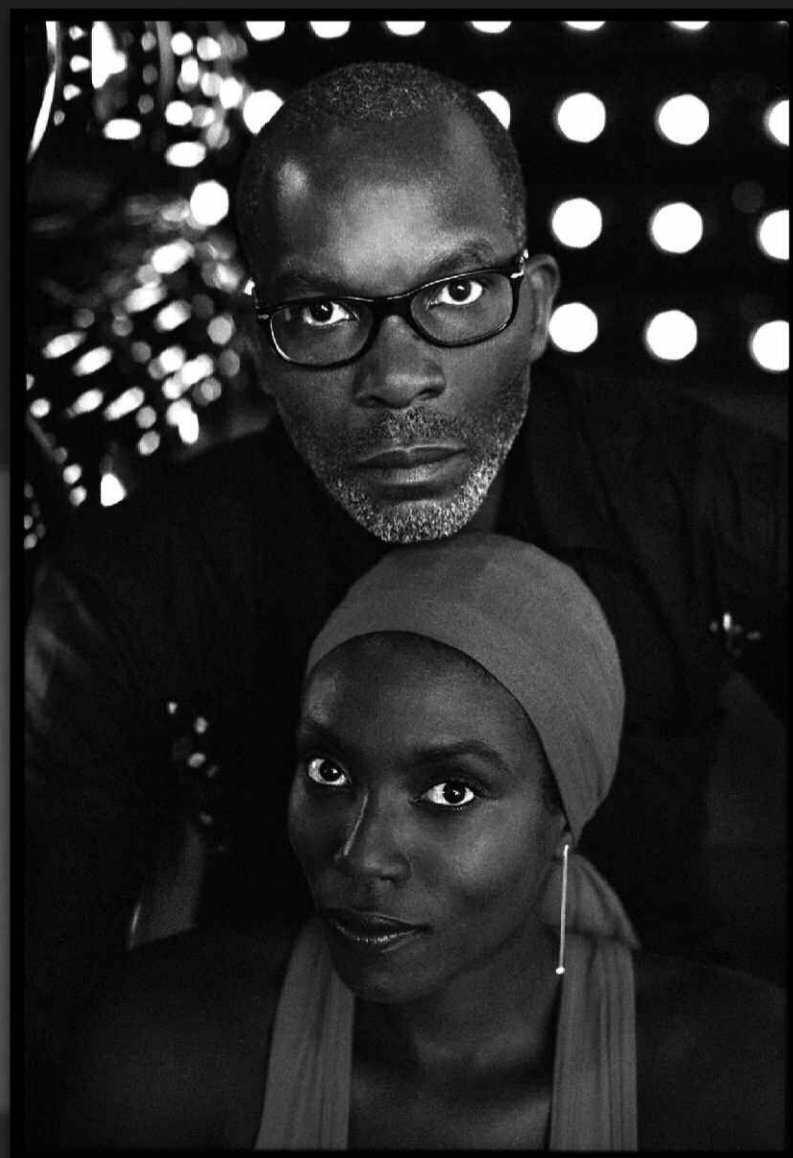
LEUVEN

20 april tot 5 mei 2007

Kinopolis • Cinema Zed • ACW-gebouw

www.afrikafilmfestival.be

info: guido.huysmans@skynet.be

(advertentie)

Dertien in een dozijn (8): Faculteit Psychologie en Pedagogie

Pikant, pikanter, pi-canto

Studenten die op maandagavond rondwalen in het MSI zullen ongetwijfeld de stemmen van Pi-canto, het koor van de pedagogische kring, al hebben horen opdwarrelen vanuit de muzieklokalen in de kelder. Het idee om een muziekgroep te koppelen aan de studentenkring is niet nieuw. De burgies hebben al sinds jaar en dag hun Arenbergorkest en ook de filosofische kring heeft een eigen koor. In deze wereld is Pi-canto, dat nu twee jaar bestaat, een relatief nieuwe aanwinst aan de culturele studentenwereld.

Veto: Wat is het concept achter het koor?

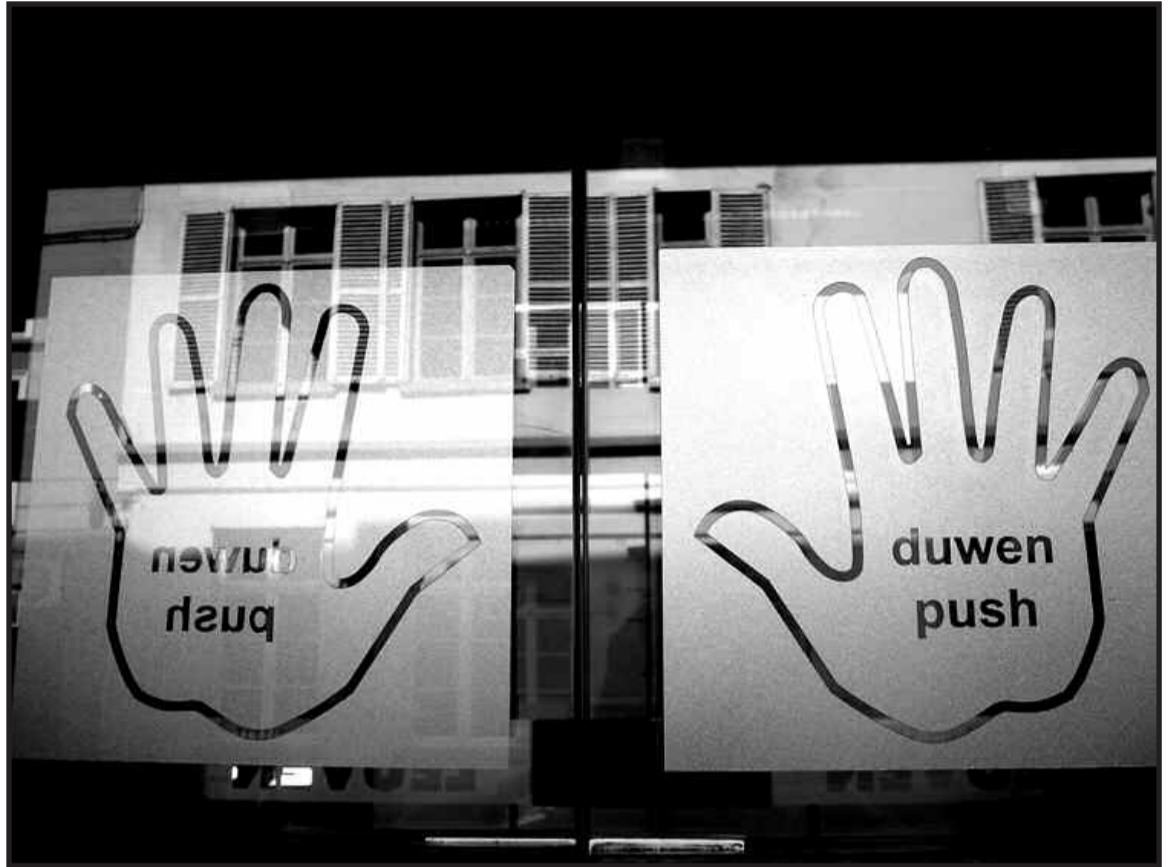
Simon Beusaert: «Het concept is tamelijk eenvoudig: wij willen gewoon muziek maken en ons amuseren. Het koor bestaat nu twee jaar en maakt onderdeel uit van de werkgroep cultuur. Iedereen die pedagogie studeert is welkom, ongeacht muzikale voorkennis, maar het zijn toch vooral mensen met een muzikale achtergrond die de weg naar ons vinden. Eens je in de muziek zit, raak je er nog moeilijk uit. Die lage drempel heeft effect; het koor telt ongeveer vijftig muzikanten — twintig meer dan vorig jaar. Gedurende stageperioden zijn er natuurlijk minder studenten aanwezig op de repetitie.»

Veto: Wat voor nummers zingen jullie?

Beusaert: «Ons repertoire is zeer gevarieerd en gaat van gospels over Afrikaanse muziek naar eigen geschreven nummers. Een groot deel van deze nummers worden met piano begeleid, maar we zingen ook soms a capella of met drum- of gitaarbegeleiding. We zijn echter in de eerste plaats een koor en het is dan ook de bedoeling dat de stemmen de belangrijkste rol blijven spelen.»

Veto: Treden jullie ook op?

Beusaert: «Zeker en vast. Ons laatste grote optreden was op het Interfacultair Songfestival in Maart (voor de recensie, zie veto 18, red.). Vorig semester hebben we ook opgetreden op de kerstmarkt. We mochten opkomen na Udo, dat was wel een mooie gelegenheid om naar buiten te komen met ons koor. Ons laatste optreden zal binnen een paar weken plaatsvinden, op 26 april om exact te zijn, op de cultuuravond van de pedagogische kring.»

Gegeerd goed

De faculteit psychologie en pedagogische wetenschappen telt — zoals de naam het al verradt — twee richtingen en dus ook twee faculteitskringen. Jana en Karen, de twee krico's, laten hun licht schijnen over hún kring.

Veto: Jullie zijn beide krico van een kring waar vooral meisjes het mooie weer maken.

Jana Deprez, Psychologische Kring: «Dat klopt. We zitten in onze richting met ongeveer negentig procent meisjes.»

Karen Vandevyvere, Pedagogische Kring: «Bij ons is de verdeling ook ongeveer zo. Wat wel opvalt is dat de verdeling in het presidium ongeveer half-half is. De jongens zijn dus blijkbaar iets meer geëngageerd.»

Veto: En wat vinden de jongens ervan dat ze zo in de minderheid zijn?

Jana: «Ik heb ze nog niet veel horen klagen. (lacht)»

Karen: «Bij ons zitten er ook heel wat homo's, die zijn dan al iets minder 'gegeerd goed'. Tja, als er een echt knappe kerel in de les zit, dan heeft die wel succes ja. Maar het is in ieder geval nog niet tot drama's gekomen in de aula. (lacht)»

Veto: Houden jullie rekening met het hoge aantal meisjes in de richting bij het bepalen van de activiteiten? Zijn er bijvoorbeeld minder cantussen?

Jana: «Eigenlijk organiseren we best nog wel veel cantussen, zo'n vier per semester. Er is daarvan wel altijd één jenevercantus, omdat de drempel daarvoor toch iets lager ligt bij meisjes. Voor volgend jaar zijn we nu al bezig met een aantal specialere dingen voor meisjes te organiseren. Om de verrassing er wat in te houden kan ik daar nu eigenlijk nog niet veel over zeggen.»

Karen: «We organiseren heel wat cantussen, maar dit jaar hebben we ook een *upperdareparty* gepland, omdat we zien dat de verdeling bij cantussen toch niet helemaal is zoals die in de aula, en we eens een ander publiek wilden bereiken. Jongens mogen ook komen, hoewel het waarschijnlijk toch iets anders is met alleen meisjes.»

Veto: Zijn er dingen die specifiek zijn aan je kring?

Karen: «Ons koor natuurlijk (zie ook elders op deze pagina). Daarnaast organiseren we elk jaar *Pi on Stage*: een minifestival waar pedagogiestudenten optreden die in een groepje spelen.»

Jana: «Wij hebben elk jaar "Bokes in het Park", een activiteit in de kiesweek waarbij we in het park optredens organiseren en *smoskes* verkopen aan een zeer lage prijs. Ik heb me laten vertellen dat wij de enige zijn die dat mogen.»

Veto: Opvallend is ook dat — in tegenstelling tot sommige faculteiten, waar het erg moeilijk is om aan notities te komen — jullie beide kringen een directe link op de site hebben waar allerlei samenvattingen verzameld worden.

Jana: «Dat is in samenspraak met de proffen gebeurd. Ze hebben er absoluut geen probleem mee dat die samenvattingen op de site staan, omdat ze leerbevorderend zijn. Er is wel een voorwaarde aan verbonden: er mogen geen examenvragen op de site. Als proffen voorbeeldexamenvragen willen geven dan geven ze die zelf in de les of zetten ze die op toledo.»

Karen: «Bij ons weten de proffen er ook van, en ze hebben er eigenlijk geen probleem mee. En eerlijk gezegd: als zij niet de moeite doen om vernieuwend te zijn, dan mogen wij onze inspanningen wel delen. En natuurlijk zijn niet alle samenvattingen even goed, dus het is altijd op eigen risico.»

Colofon: Nele Van Doninck, An Moerenhout, Roel Moeurs

Foto's: Nele Van Doninck

Paniek

De onderzoeksgroep gezondheidspsychologie heette tot voor kort de onderzoeksgroep stress, gezondheid en welzijn. Deze behandelt, zoals de naam reeds aanduidt, de invloed van stress op het lichamelijke welbevinden van de mensen. Een gesprek met onderzoekster Ilse van Diest over mogelijke oorzaken van medisch onverklaarbare klachten.

Veto: Wat houdt de onderzoeksgroep gezondheidspsychologie in?

Ilse van Diest: «Onze onderzoeksgroep is recentelijk uitgebreid, waardoor ze momenteel in een aantal luiken kan worden opgedeeld. Een eerste luik rond pijnonderzoek wordt gedragen door een nieuwe werkracht uit Maastricht, professor Vlaeyen. Een ander luik behelst het werk van Prof. Bea Van den Bergh en haar medewerkers. Zij bestuderen de invloeden van pre-natale stress van de moeder op het psychologisch welzijn van het kind. Prof. Stephan Van den Broucke doet dan weer onderzoek naar preventie en gezondheids promotie. Daarnaast is er nog een vierde luik, bestaande uit onderzoek naar respiratoire klachten, waarrond professor van den Berghe en ikzelf werken. Wij onderzoeken onder andere hoe

medisch onverklaarbare klachten kunnen ontstaan, bijvoorbeeld iemand die ademnood voelt zonder dat daar fysische oorzaken voor zijn. Meestal zijn deze klachten stressgerelateerd en gaan ze gepaard met gevoelens van angst en paniek.»

Veto: Kan u ons een aantal vaststellingen meedelen?

Ilse: «Een omvangrijk deel van het onderzoek richt zich op de manier waarop het anticiperen op klachten de uitingen van onvrede kan beïnvloeden. Zo konden we na tal van proeven besluiten dat mensen die pijn verwachten, hun klachten meer en regelmatigiger uiten dan mensen die geen lijden verwachten. Een andere onderzoekslijn is introceptieve accuraatheid, een moeilijke term die verwijst naar hoe goed of hoe slecht mensen zijn in het waarnemen van gebeurtenissen binnen het lichaam. Een opmerkelijk bevinding is dat angstige mensen in een bedreigde omgeving minder goed hun eigen lichamen functioneren kunnen waarnemen en tegelijkertijd meer medisch onverklaarbare lichamelijke klachten uiten.»

Veto: Bent u al lang betrokken bij deze onderzoeksgroep?

Ilse: «Ik maak reeds tien jaar deel uit van deze onderzoeks-

groep. In het begin werkte ik hier als assistent rond de niet-medische oorzaken van hyperventilatie, zoals stress en paniek. Daarna studeerde ik een jaar in een toplaboratorium in verband met emoties en aandacht in Florida, waarna ik hier kon starten als post-doctorandus. In oktober ben ik dan uiteindelijk benoemd tot zelfstandig academisch personeelslid. Ik heb deze onderzoeksgroep altijd zeer interessant gevonden. Het thema bevindt zich namelijk op de scheidingslijn tussen klinische psychologie en medische wetenschappen. Het is niet altijd even gemakkelijk, maar wel uitermate boeiend.»

Veto: Hebt u een goede verstandhouding met uw collega's?

Ilse: «Zeer zeker. Er heerst een zeer open en leuke sfeer op de werkvloer. In het begin van ieder academiejaar plannen we een weekend met alle collega's, waar we de plannen van het nieuwe jaar doornemen en bediscussiëren. Tijdens het jaar is er immers te weinig tijd voor zo'n intense discussies en brainstormsessies. Behalve plannen en discussiëren, koken en eten we ook samen op het weekend. Het is er altijd zeer gezellig.»

VLAAMSE STUDENTEN PROTESTEREN IN LONDEN TEGEN MULTINATIONAL

Catapa tegen Goliath

In hartje Londen vond op drie april een opmerkelijke protestactie plaats. Een tachtigtal Vlaamse studenten protesteerden er aan de hoofdzetel van *Monterrico Metals*. Deze multinational aast immers op een mijnexploitatie in de regio *Rio Blanco* in Peru. De gevolgen zouden zowel voor de lokale bevolking als voor het milieu catastrofaal zijn.

Tom Van Brussegem

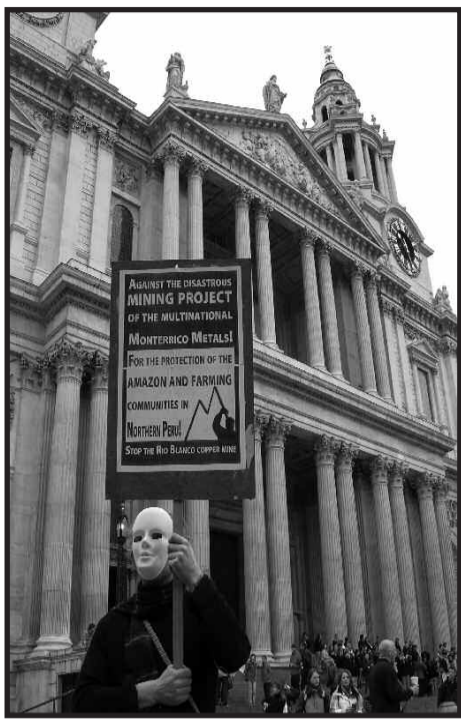
De jongeren protesteerden via een straat-toneel tegen de plannen van het bedrijf dat in de regio koper wil ontginnen. Met hun actie stelde Capata niet enkel de ontginning ter discussie, maar betuigden ze ook hun steun aan de lokale bevolking die sinds het neerstrijken van *Monterrico Metals* gebukt gaat onder pesterijen en repressie. Deze actie in Londen past in een desinvesteringactie die tegen *Monterrico* op touw gezet werd. Bedrijven als deze schenden systematisch de mensenrechten. Door de geldstroom naar dit en gelijkaardige bedrijven te beïnvloeden, kan men deze praktijken aan banden leggen.

Veto: Wat was de impact van jullie actie in Londen?

Piet Wostyn: «We hebben met onze acties de journaals gehaald, we zijn geïnterviewd door de *Daily Telegraph* en waren we zelfs rechtstreeks in de ether op enkele Peruviaanse radiozenders. Het is een hele opsteker voor de lokale bevolking als ze merken dat ze niet aan hun lot overgelaten worden en dat ook de rest van de wereld zich met hun problemen bezighoudt. Met de protestactie in Londen konden we het *Rio Blanco*-project opnieuw op de internationale agenda plaatsen. We hebben als kleine Vlaamse organisatie weinig invloed op grote instituten zoals de VN of WTO, maar we kunnen met ons enthousiasme vaak grotere NGO's inspireren of gevoelig maken voor onze problemen en cases. Hopelijk is dat met deze actie ook gebeurd.»

Veto: Hebben jullie contacten met de lokale politici?

Piet: «Er zijn wel parlementsleden op wiens steun we kunnen rekenen. Maar die politieke steun kunnen we heel moeilijk uitspelen omdat die personen zelf hevig onder vuur liggen. De pers speelt daarin bovendien een heel

(foto Catapa)

vuile rol. Onder invloed of druk van de door ons geïnterviewde bedrijven zetten ze de opstandige bevolking in een slecht daglicht en schilderen ze hen af als oproeikraaiers. Op die manier zijn ze er in geslaagd de situatie te polariseren.»

Veto: Jullie focussen in het bijzonder op die twee cases in Peru en Bolivia. Denken jullie er soms aan om jullie op een breder thema te storten?

Piet: «Die cases zijn erg belangrijk voor de ganse regio. Neem nu het mijnproject in Peru. Dat project is cruciaal voor de toekomst van de gehele regio. In 2004 was er al een internationaal mijnbedrijf dat onder druk van de (inter)nationale civiele maatschappij haar project moest opgeven, omdat er radicaal voor duurzame ontwikkeling werd gekozen. Indien er nu opnieuw een dergelijke krachtige multinational het moet afleggen tegen de georganiseerde boerengemeenschappen, bijgestaan door (inter)nationale organisaties, is dit een heel krachtig signaal voor andere mijnbedrijven die concessies hebben in die regio. Als *Monterrico Metals* echter wel voet aan grond krijgt, zullen andere bedrijven volgen en is het lot van dat gebied als ontginnings-

gebied bezegeld.»

«We kunnen met deze cases ook expertise opbouwen. Dat doen we zonder de rest van de regio uit het oog te verliezen. Als we met deze cases precedenten kunnen creëren, zullen ze als voorbeeld gelden voor gelijkaardige probleemsituaties. Vergeet ook niet dat onze kerngroep slechts uit een twintigtal mensen bestaat en onze slagkracht dus beperkt is.»

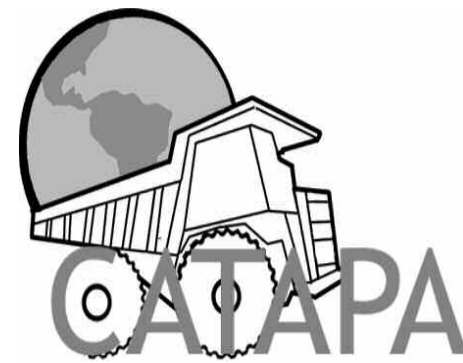
AANDRAVEN

Veto: Jullie engagement heeft een sterke wetenschappelijke dimensie. Wat houdt dat precies in?

Piet: «Een van de pilaren van Capata is dat we complementair zijn met de strijd in het Zuiden. Op sociaal vlak wordt er ter plekke en door andere organisaties heel veel waardevol werk verricht. We richten ons op de juridisch-technische en wetenschappelijke aspecten. Onze 'juri-tech' werkgroep speelt steeds in op concrete vragen van de mensen ter plaatse. Als bedrijven een gebied willen exploiteren, wordt er een milieu-effectenrapport opgesteld. Dat zijn doorgaans erg lijvige documenten die bol staan van juridisch en technisch Engels, waar een lokale boer weinig mee kan aanvangen. Wij wenden onze wetenschappelijke achtergrond aan om die rapporten te onderzoeken en in veel gevallen de onregelmatigheden op te sporen.»

Veto: Er werken nog veel andere grotere organisaties rond de Noord-Zuid problematiek. Wat maakt jullie bijzonder of wat biedt jullie unieke selling position ten aanzien van nieuwe medewerkers?

Piet: «We zijn geen NGO maar een jonge beweging, zo kunnen we zaken veel flexibeler aanpakken. We kunnen vaak net iets concreter en meer actiegericht uit de hoek komen. Onlangs zaten we rond de tafel met een heel aantal andere organisaties. Na de bespreking werd er gevraagd wat er nu precies op het punt stond te gebeuren. De grotere organisaties zeiden dat ze eens gingen overleggen hoe ze dit nu allemaal konden inpassen in hun planning, terwijl onze werkgroep meteen kwam aandraven met concrete initiatieven en acties. Die flexibiliteit is vaak een groot voordeel, maar daarnaast merken we ook dat er intern een heel andere dynamiek heerst; dat is precies onze sterkte.»

Woensdag 18 april, 20u VHI 00.10: filmpremiere 'Tambogrande, mango's, mining, murder', met aansluitend reportages over de betoging van CATAPA in Londen.

CATAPA, qué?

CATAPA is een beweging van jonge vrijwilligers. Ze werken rond globalisering en duurzame ontwikkeling in de Andes. De organisatie ontstond nadat de huidige voorzitter Daan Janssen in het kader van zijn thesis in Zuid-Amerika verbleef. Hij zag hoe de lokale bevolking leed onder de ontginningsdrang van grote westerse multinationals. Daarom ondersteunt CATAPA specifiek boerengemeenschappen die getroffen worden door mijnbouwmultinationals in de Peruviaanse en Boliviaanse Andes. De organisatie werd opgericht in 2005 en bestaat uit een veertigtal actieve jonge vrijwilligers en meer dan 200 geïnteresseerden. Ze sturen vrijwilligers uit naar Peru en Bolivia en organiseren uitwisselingskampen. Vanuit Vlaanderen zorgen ze voor technische, juridische en politieke ondersteuning van de boeren in het Zuiden.

ERASMUSDAGBOEK (1): MARIE IN BARCELONA

España por favor

Bij het horen van de woorden 'Erasmus' en 'Barcelona', zullen velen ongetwijfeld zich "L'Auberge Espagnole" voor de geest halen. De succesvolle film van Cédric Klapisch vertelt over een aantal Erasmusers die in Barcelona de tijd van hun leven beleven. Het veelbelovende van de film was zeker niet de reden voor deze erasmuskeuze, zolang het zich maar in het zuiderse Spanje zou afspelen, was ik al lang tevreden. Benieuwd of er ook voor mij zo'n idyllisch avontuur in zit.

Marie Lucas

Barcelona is een bruisende metropool, een *transit-stad*, waar je alle mogelijke soorten mensen kan tegenkomen, de zotsten eerst natuurlijk. Bovendien geeft de combinatie grootstadstrand-cultuur een oneindig aantal mogelijkheden om iedereen bezig te houden. De stad heeft mij met open armen ontvangen: nooit had ik het gevoel een buitenstaander te zijn. Alle nervositeit ten spijt was ik hier op minder dan een week tijd ingeburgerd, inclusief logement en vriendenkring. Het gedroomde begin van een Erasmusverblijf van slechts vijf maanden. Mijn drie Spaanse *roommates* hebben daar natuurlijk veel mee te maken. Hun eindeloze geduld om mij de Spaanse taal aan te leren en hun zorgzaamheid zorgen er

voor dat ik hier stevast op mijn pootjes terechtkom.

DRINKCAPACITEIT

Hier kan een heel relaas volgen over de grappige en opmerkelijke gewoonten van de vele *extranjeros* die mijn erasmuspad al hebben gekruist. De stipte Denen die in de chaos van Spanje het noorden een beetje kwijt zijn, de praatgrage Amerikanen die kost wat kost duidelijk willen maken dat Bush niet hun vriend is en dat Texas eigenlijk een ander land is, de Duitssprekende medemensen die met hun nuchterheid en droge humor blijven entertainen, de drukke maar charmante Spanjaarden die blaken van zelfvertrouwen, het Zweedse cliché met lang blond haar en dito lange benen loopt hier ook rond. Maar mensen trachten te omschrijven in stereotiepen is meestal een te vermijden concept, nietwaar? Wat ongetwijfeld het vermijden waard is, is dat wij Belgen menig buitenlander verstedd laten staan met onze drinkcapaciteit. Of dit nu een positief gegeven is, het weze nog maar de vraag, maar het is toch de gewoonte om na zo'n opmerking een beetje fier te zijn.

ESCAPADE

Het Spaanse uitgangsvan vergt evenwel een lichte aanpassing. Leuvense studenten zijn verwend met de

langste toog ter wereld en uit hun voegen barstende fakbars. Het is hier in Barcelona amper mogelijk om tot in de late uurtjes aan de toog te plakken en dan naar huis te waggelen. Om 3 uur 's ochtends sluiten de cafés en wijst men je resoluut de deur. Het is dan de bedoeling je nachtelijke escapades voort te zetten in één van de talrijke discotheken. Eens je dat door hebt, is het hek van de dam en kan je je laten gaan op muziek die bij ons vijf jaar geleden hip was — een lichte overdrijving met een grond van waarheid. Barcelona is gelukkig ook uitgerust met een — trouwens zeer populair — Belgica-café. Een café vol Belgische bieren uitgebaat door een Belg zorgt voor een ware verademing na het zoveelste glas Cava. Ik loop het risico om nóg meer als patriot te klinken: om écht te tonen waar Belgen en voornamelijk Belgische studenten van vervaard zijn, gaat het Belgica-café onze 'buitenlanders' trakteren op een Belgische cantus. Het concept is nog niet helemaal duidelijk, eens de eerste tempus achter de rug zal het de Spanjaarden en co waarschijnlijk nog minder duidelijk zijn.

Het blijft moeilijk om in één artikel neer te pennen wat zo'n verhuis met een mens doet, maar deze erasmusgangster is alleszins verliefd geworden op het land waar ze al lang van droomde. Barcelona met drukke tapasbars, de ramblas, rare snuiters en feeëriek Gaudí-decor heeft op korte tijd mijn hart gestolen. Een klein minpuntje misschien is dat het hier 18 graden is en in België 27 graden.

VOORZITTER EUROPESE STUDENTENKOEPEL AAN HET WOORD

Studenten aller landen, verenigt u

Het *European Student Information Bureau* (ESIB) verenigt de Europese studenten onder één dak in Brussel. De overkoepelende studentenorganisatie behartigt de belangen van de student op Europees niveau. Maar liefst zesenvestig studentenverenigingen uit vijftig landen zijn aangesloten: van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) tot de IJslandse, Griekse en Roemeense studentenkoepels.

Gertie De Fraeye

Hoewel de Europese hoger onderwijsruimte ver weg lijkt, heeft deze een enorme impact op de 'lokale' universiteiten. Het Bolognaproces verwees de oude kandidaturen en licentiaten naar de vuilnisbak en introduceerde een nieuwe structuur met bachelors en masters (BaMa). Bovendien krijgt elke opleiding sinds de ondertekening van de Bologna-verklaring een kwaliteitsmerk: de beruchte ECTS-labels. Dit alles staat in het teken van de creatie van een echte Europese hoger onderwijsruimte, waarvoor ook ESIB ijvert. Door het toenemende gewicht van Europa in de organisatie van het onderwijs, wint de Europese studentenvertegenwoordiging aan belang. "ESIB is niet enkel een vertegenwoordigende koepelorganisatie, maar daarnaast ook een overlegforum." vertelt Koen Geven, de uit Nederland afkomstige nieuwe voorzitter. "We komen vier keer per jaar samen op conferenties. Zo wordt samenwerking gestimuleerd tussen de verschillende deelorganisaties onderling. In de Balkanlanden, waar de volkeren tien jaar geleden elkaar de hersenen nog insloegen in nationalistische oorlogen, werken de studentenorganisaties nu intens samen. ESIB is heel belangrijk voor de toenadering tussen studenten uit verschillende landen."

"Europa is vooral sterk in eenrichtingscommunicatie"

Veto: Waarvoor pleit ESIB op Europees niveau?

Koen Geven: «ESIB werkt aan de creatie van een Europese hoger onderwijsruimte, voor een sterker Europa. Enerzijds moet de kwaliteit van het onderwijs in veel landen nog verbeterd worden. Om dit te beoordelen en te garanderen zijn er de ECTS-labels, één van de verwezenlijkingen van het Bolognaproces, maar deze kwaliteitslabels zijn nog niet overal ingevoerd. Anderzijds willen we de mobiliteit van Europese studenten stimuleren. Het Erasmusprogramma is natuurlijk het bekendste voorbeeld van uitwisseling. Kwaliteit en mobiliteit zijn dan ook de belangrijkste bevoegdheden van de Europese Unie inzake onderwijs.»

HEIKEL PUNT

Veto: Moet de Europese Unie nog meer onderwijsbevoegdheden krijgen? Hoe verloopt de beslissingname precies?

Koen: «Momenteel heeft de EU voldoende bevoegdheden voor zijn onderwijsprogramma, al zijn die niet altijd vastgelegd in de verdragen. We pleiten wel voor meer transparantie in de besluitvorming. Beslissingen worden al te vaak in achterkamertjes genomen, waardoor er geen echt publiek debat mogelijk is. Nu weten we niet echt hoe die besluiten precies beïnvloed worden. We willen dat er besluitvormingsprocedures vastgelegd worden, zodat er meer duidelijkheid komt ten opzichte van de buitenwereld. Europa is vooral sterk in eenrichtingscommunicatie. In die zin lijkt de EU op enkele Oost-Europese regeringen.»

«Beslissingen worden daarenboven meestal door ministers in onderling overleg genomen, vanuit hun nationaal mandaat, en dus niet op het niveau van de Europese Unie. Zo kwam ook het ingrijpende Bolognaproces tot stand door interministeriële samenwerking.»

Veto: Wordt ESIB geraadpleegd door de EU?

Koen: «In het Bolognaproces hebben we een duidelijke stem, maar in andere dossiers wordt er niet naar ons geluisterd. We hebben zelfs nog geen onderhoud gehad met de Europese Commissaris van Onderwijs Ján Figel. Van de Europese Unie krijgen we enkel steun via subsidies, indien het past binnen het beleidsprogramma, maar we moeten oppassen dat we niet afhankelijk worden van de Europese Unie voor een te groot deel van onze middelen.»

Veto: Volgens plan moet het Bolognaproces afgerond worden in 2010. Moeten er tegen dan nog veel maatregelen doorgevoerd worden?

Koen: «Bologna stelde als nobel doel 'de creatie van een Europese hoger onderwijs ruimte'. Er moet zeker nog veel gebeuren, bijvoorbeeld inzake mobiliteit. Slechts vijf procent van de Europese studenten zijn mobiel, vooral de Westerse. Er zijn immers nog teveel obstakels, zoals de ingewikkelde Visa-procedures voor niet-EU-landen. Daarnaast is er een grote financiële barrière om aan uitwisseling te doen en ligt de

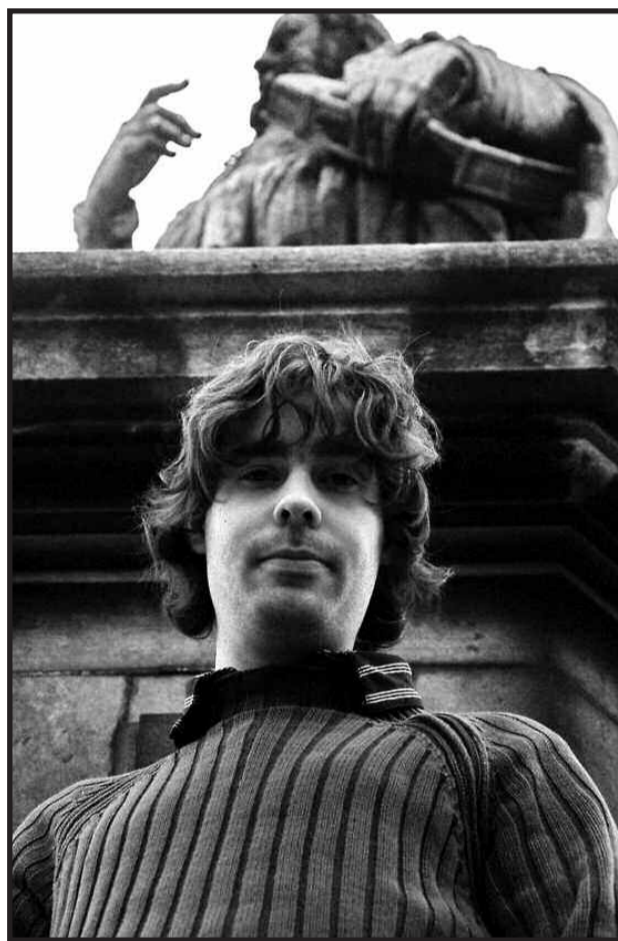
erkenning van een buitenlandse studieprogramma niet altijd voor de hand. Hoewel mobiliteit een belangrijk thema is, is het nog geen realiteit.»

«Mobiliteit is immers een onderdeel van het migratie-debat, een heikel punt in Europa. Sinds de ondertekening van Bologna, acht jaar geleden, merken we dat de grenzen niet opener geworden zijn, maar juist meer gesloten. Er is aan alle Europese universiteiten een stijging van xenofobie, onder invloed van nationalistische bewegingen zoals het Vlaams Belang. Dit fenomeen heeft een impact op de sociale compositie aan de universiteiten en hoe mensen daar behandeld worden.»

KLOOF

Veto: Vormen de enorme verschillen tussen de deelnemende landen een grote uitdaging voor de doorvoering van het Bolognaproces?

Koen: «Er zijn vooral nog veel te grote verschillen in het gelijke kansendebat. Nochtans is het streven naar gelijke kansen in het Bolognaproces ingeschreven, sinds een conferentie in Praag in 2001. In een aantal landen liggen de inschrijvingsgelden veel hoger dan in België, wat een belangrijke drempel betekent voor het hoger onderwijs. In Groot-Brittannië en Nederland is de studiekost een pak duurder. Bovendien komen er steeds minder beurzen ter beschikking, opnieuw een

(foto Simon Horsten)

bepijking van de toegang. Er zijn ook veel te weinig studiebeurzen voor Erasmusstudenten. Tussen de verschillende Europese deelstaten zijn de financiële situaties van de inwoners erg uiteenlopend. Daarom zou een bilateraal samenwerkingsverband tussen bijvoorbeeld België en Roemenië een grote hulp kunnen zijn.»

«Sinds de invoering van BaMa merken we bovendien dat veel universiteiten willen selecteren aan de poort van de masters, bij de doorstroming van bachelor naar master dus, waardoor studenten sneller op de arbeidsmarkt belanden in plaats van verder te studeren. Zulke zaken stellen wij aan de kaak.»

"Veel universiteiten willen selecteren aan de poort van de masters"

Veto: Hoe willen jullie de nationale regeringen concreet aanzetten tot actie?

Koen: «In 2009 brengen we een groot evaluatierapport uit over de verwezenlijkingen van Bologna. Dan kunnen we daarmee naar de pers stappen en de Europese studenten informeren. Zo kunnen we alle nationale regeringen die nog niet ver staan, publiekelijk afrekenen. Natuurlijk doen we nu ook al onderzoek om het beleid te kunnen evalueren. De voorbije twee jaar hebben we een survey gedaan om op te volgen hoever nationale regeringen staan met de implementatie van de Bolognaverklaring. Daarin zijn we nagegaan of de studenten voldoende inspraak hebben in de discussie rond Europa.

We hebben daardoor ook gemerkt dat de ECTS-labels overal zijn ingevoerd. Maar dat gebeurde slechts formeel, in realiteit zien we een heel ander plaatje. De werklast van elke richting moet immers in de ECTS-labels ingerekend worden, wat vaak niet het geval is.»

REVOLUTIE

Veto: Nemen jullie standpunten in die verder gaan dan de studentenbelangen? Zeg maar, politieke?

Koen: «We nemen geen expliciet politieke standpunten in. We houden wel vast aan enkele basisprincipes, zoals het respecteren van mensenrechten en democratie. Daarom steunen we de nationale organisaties wanneer zij zich verzetten tegen wanpraktijken. De verboden studentenorganisatie in Wit-Rusland hebben we actief geholpen. We gaven ook trainingen zodat ze een organisatie op touw konden zetten en een eigen blad konden uitgeven. Dat kan een belangrijke stem zijn in hun verzet, persvrijheid kennen ze er immers niet. Vorig jaar hebben we bij de Oranje revolutie in Oekraïne net hetzelfde gedaan.»

«In heel veel landen is de studentenorganisatie een belangrijke factor geweest in het democratiseringsproces. In Servië had ESIB al nauwe contacten met de studenten toen Milosevic er nog aan de macht was. De studentenorganisatie was een van de belangrijkste spelers in het uit het zadel lichten van Milosevic. Zo is dat in veel landen gegaan na de val van de Berlijnse Muur. Studenten hebben overal hun vrijheid geclaimd.»

"De Servische studentenorganisatie lichte Milosevic mee uit het zadel"

Veto: Jullie tellen heel wat Oost-Europese studentenorganisaties onder jullie leden. Kende ESIB een snelle expansie na de val van de Muur?

Koen: «Er zijn op enkele jaren tijd heel veel leden bijgekomen. We zijn dan ook snel van naam veranderd, voordien heetten we W(estern)ESIB.»

Veto: Een opvallend kandidaat-lid is de Israëlische studentenorganisatie. Jullie zien Europa erg ruim?

Koen: «Geografisch is ESIB niet echt afgebakend. We bekijken 'Europa' eerder als een democratische ruimte waarin de mensenrechten gerespecteerd worden. Daarom is deze kandidatuur het overwegen waard, we zijn vooral op zoek naar studentenorganisaties met gelijkaardige idealen. Israël doet trouwens ook mee aan het Eurovisiesongfestival en Europese voetbalcompetities. Als de Israëlische studentenorganisatie een oorlog in Libanon steunt, kunnen we hen natuurlijk moeilijk accepteren als lid. Indien hun visie daarentegen overeenstemt met de onze, kunnen we praten over lidmaatschap en samen werken aan de democratisering van Israël.»

SPEELTUIN

Veto: Overleggen jullie met grote studentenorganisaties in de rest van de wereld? Steekt ESIB hiervan veel op?

Koen: «Op dit moment bestaat er geen wereldwijde studentenorganisatie. We hebben wel veel contact met de Australische studentenorganisatie, zij worden door de OESO (*Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, red.*) behandeld als speeltuin. In Australië bestaat het systeem van heel hoge inschrijvingsgelden al heel lang. Van hen krijgen we voorbeelden om aan te tonen dat dit niet werkt.»

«Daarnaast overleggen we vaak met Canadese en Latijns-Amerikaanse studentenorganisaties, die erg sterk staan. Wat opvalt is dat in het land dat zichzelf beschouwt als de meest democratische staat van de wereld (*de Verenigde Staten, red.*) er geen sterke federale studentenorganisatie bestaat. De wortels hiervan liggen in de koude oorlog toen studentenorganisaties — wegens te links — door opeenvolgende Amerikaanse regeringen werden tegengewerkt.

Veto: Wordt er gewerkt aan de oprichting van een wereldwijde studentenorganisatie?

Koen: «Er zijn enkel ideeën, de concrete uitwerking ervan staat nog nergens, maar ik sta zeker achter het idee van een wereldwijde organisatie. Maar we moeten geen initiatief nemen vanuit Europa, omdat dat in andere werelddelen vaak gepercipieerd worden als imperialisme.»

Nieuws, agendapunten en info over de werking van ESIB op www.esib.org

Is een Europese studentenorganisatie zinvol?

❖ Discussieer mee op www.veto.be/forum

BOOMPJE (20): PROFESSOR ANN VAN SCHEPDAEL

“Een verminkte verloofde en een waanzinnige broer”

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij professor Ann Van Schepdael in het laboratorium voor farmaceutische analyse.

Simon Horsten

Professor Van Schepdael: «Lezen is eigenlijk iets waar ik meer tijd voor zou moeten maken. Als ik lees, is het meestal op vakantie, echt als ontspanning. Ik heb nu voor een boek gekozen dat me tijdens de laatste zomervakantie erg bevallen is: *Dood van een soldaat* van Johanna Spaey. Het is een literaire thriller, zoals de omslag vermeldt, en het boek heeft ook een prijs gewonnen, de Gouden Strop 2005.»

WAANZINNIG

«Ik kies boeken soms wel op basis van een prijs die ze gewonnen hebben, omdat ik, wanneer ik dan eens lees, graag een goed boek lees. En de kans daarop is toch groter met een prijswinnaar. Wat me ook over de streep heeft getrokken om *Dood van een soldaat* te kopen, is het feit dat het verhaal zich in Vlaanderen afspeelt. Op de achterflap las ik dat het over de periode net na de Eerste Wereldoorlog ging en als thriller een stevig plot bevatte, wat ik toch wel belangrijk vind in een boek om tot het einde geboeid te kunnen blijven lezen.»

«Heel de roman draait om het oplossen van een moordzaak, al lopen er wel plots twee parallel door het boek. Het belangrijkste personage is Sandra Sonder-

(foto Simon Horsten)

vorst, een jonge dokteres die sterk door de oorlog getekend is doordat haar verloofde er verminkt is geraakt en haar broer psychisch niet ongevend uit de strijd is gekomen. Enfin, hij is door wat hij heeft meegemaakt eigenlijk half waanzinnig geworden. Dat persoonlijke verhaal van de protagoniste is door haar interesse voor een moordzaak dan verweven met het oplossen van de moord op een man. Doorheen het verhaal wordt duidelijk dat wel meer mensen een motief hebben om de bewuste man te doden. De jonge dokteres raakt meer en meer geïnteresseerd in de moordzaak en het verhaal blijft echt spannend tot op het einde. Al ga ik natuurlijk niet verklappen hoe het afloopt.»

OORLOG

«Wat me erg bevalt in het boek is dat het bijzonder goed geschreven is, met veel humor en zelfs enkele erotische scènes, en vooral het historische decor: Johanna Spaey situeert haar verhaal immers in een

klein dorpje op het platteland, ergens in het Leuvense. De auteur komt zelf trouwens ook uit Leuven en het is wel prettig — al ben ik zelf geen Leuvense — om bepaalde herkenningspunten uit de omgeving te hebben. Maar het boek geeft vooral een goed beeld van hoe de situatie in Vlaanderen na de oorlog was en hoe het leven er in een dorp toen aan toging. Je kan je bij het lezen van het boek een erg goede voorstelling maken van hoe het ooit geweest is. Het blijft natuurlijk fictie, maar ik heb de indruk — ook als ik de beschrijvingen uit *Dood van een soldaat* vergelijk met de verhalen van mijn ouders — dat het vrij waarheidsgetrouw is.»

«De benaming ‘literaire thriller’ vind ik ook wel goed gekozen: *Dood van een soldaat* is erg goed en vlot leesbaar geschreven. Het is verantwoord dat dit geschreven is.»

“*Dood van een soldaat*” van Johanna Spaey is verschenen bij uitgeverij Manteau. ISBN 9022318389.

TALENT OPGEBOGEN IN LEUVEN CENTRAAL

“Ik zit hier gebeiteld”

Vanaf zaterdag loopt in het Leuvense stadhuis de tentoonstelling ‘Verborgenen talent’. Drieëntwintig gedetineerden stellen er hun meest creatieve producties voor aan een publiek buiten de gevangensmuren. Op deze manier hopen gevangenis en gedetineerden voor de verandering eens positief in de aandacht te komen.

Robby Vangeel & Ilse De Witte

De derde editie van ‘Verborgenen talent’ brengt een bont allegaartje van kunst met grote en kleine k. Ditmaal worden er meer dan honderdtachtig werken tentoongesteld: niet alleen schilderijen, maar ook tekeningen, knutselwerken en zelfs poëzie. Instinctief worden we aangetrokken door de schilderijen van P. Jaeger. Met een zeer intens kleurenpalet weet hij te intrigeren — des te meer als je hem ondervraagt over de betekenis van een werk. Hij is niet alleen een bekwaam vakman, maar ook een man met visie. Op een bijzonder schilderij situeert hij Christus’ kruis bovenop een berg appelen. De symboliek hierachter: hoe meer appelen (symbool voor kennis), hoe wankeler het kruis (het geloof). Een ander doek toont zijn mentale strijd met de cipiërs, die regelmatig binnendringen in de eigen wereld die zijn cel heet. Zijn woede en frustratie schilderde

hij van zich af, met als resultaat een zeer geslaagde Don Jaeger die vecht tegen een massa windmolens.

GOEDE DOEL

Een wel erg bijzondere opmerking volgt wanneer wij informeren naar plannen na zijn detentie. “Als je het praktisch bekijkt, zit ik hier gebeiteld. Ik kan de ganse dag zitten lezen en schilderen, zonder me zorgen te maken over mijn levensonderhoud. Dat zal hierbuiten wel anders zijn,” antwoordt Jaeger. Op de vraag of een deel van de verkoopprijs naar een goed doel gaat, antwoordt hij laconiek: “Het goede doel, dat ben ik.”

In tegenstelling tot Jaeger zijn er wel heel wat gedetineerden die een deel van de opbrengst zullen afstaan aan het goede doel. Zo bijvoorbeeld Shaiti Hicham, een bijzonder kunstenaar, die we helaas niet in de catalogus terugvinden omdat hij te laat besliste deel te nemen aan het project. Hij volgde in de gevangenis een opleiding tot juwelier en in het spoor daarvan maakte hij een aantal tekeningen met een kraspen op gepolierd en gezandstraald brons. Miniatuurtes van amper tien bij tien centimeter. De thematiek is erg uiteenlopend: van een afbeelding van het Leuvense stadhuis tot nabootsingen van Modigliani en Picasso. Hicham relateert zelf meteen zijn artistieke productie. Hij ziet het eerder als een ambacht. Ook zijn werken zullen te

koop aangeboden worden en van de verkoop zal 25 procent naar de S.O.S. Kinderdorpen gaan.

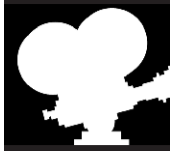
VRIJHEID

Niet elke gevangene biedt zijn werken te koop aan. Een enkeling droomt van een expositie na zijn vrijlating. Want hoewel sommigen dankbaar zijn dat ze hebben leren schilderen of tekenen binnen de gevangensmuren, lonkt de vrijheid sterk. “Opgesloten zitten in Leuven Centraal tussen vier celmuren is geen lachertje. Tijd bestaat hier niet. Verveling is het ergste, want dan ga je nadenken.”

De organisatie van ‘Verborgenen talent’ ligt in handen van het Beschermtcomité, Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) regio Leuven en — uiteraard — de gevangenis zelf.

Het Beschermtcomité, dat zich inzet voor de voorbereiding op reïntegratie in de maatschappij, organiseert wekelijks een teken- en schilderatelier. Op die manier kunnen gedetineerden ervaren dat ze ook positieve dingen tot stand kunnen brengen. Ze krijgen ook de kans om toneel te spelen of het orkest te vervoegen. Vorig jaar was er nog een bijzonder succesvolle poëziewedstrijd. Een deel van de oogst werd nu ook in de tentoonstelling opgenomen.

De tentoonstelling ‘Verborgenen talent’ is op 21, 22 en 23 april gratis toegankelijk in het Stadhuis van Leuven.

Filmfirmament

Irina Palm

Een experimentele medische behandeling en een grootmoeder die er alles voor over heeft om haar kleinzoon de beste kans op genezing te bieden. Dit zijn de ingrediënten van *Irina Palm*, een tragikomisch liefdesverhaal, waarin er heel veel afgetrokken wordt.

Alexander Vrijhof

Maggie (Marianne Faithfull) doet er werkelijk alles aan om haar ernstig zieke kleinzoon de beste behandeling te bezorgen. Er rest de familie van de kleine Olly zes weken om het geld bijeen te krijgen voor een experimentele medische behandeling, die voor de jongen de laatste kans op genezing betekent. Als ze er niet in slagen binnen de zes weken het geld te verzamelen, zal Olly immers te zwak zijn om de behandeling nog te ondergaan. Maggie kan geen geld lenen bij de bank en een baan vindt ze ook niet. Uit pure wanhoop gaat ze aan de slag als prostituee. Ze masturbeert mannen in de cabine van een louche Londense seksclub, die eigendom is van Miki (Miki Manojlovic). De bezoekers krijgen de aftrekkende grootmoeder echter niet te zien en Maggie wordt onder de schuilnaam *Irina Palm* een grote naam in het wereldje.

Voor alle duidelijkheid, de kijker wordt een opeenvolging van penissen bespaard. Deze blijven, *Austin Power*-gewijs, buiten beeld. Voor de rest spat de ranzigheid van de seksindustrie van het scherm. In de hoogtechnologische Japanse afrukcabine is de geur van sperma bijna ruikbaar. Natuurlijk is de echte seksindustrie exploitatief en gevaarlijk. Humorloze moraalridders en beïnvloedbare oma’s blijven dus beter weg. Bridge spelen is erg saai, maar enkel voor wie een televisiebeeld presenteert is Maggie’s voorbeeld een vooruitgang.

De film begint tragisch, maar is daarna vooral grappig. De mengeling van genres is niet geheel geslaagd. Het verhaal van het stervende kind zorgt niet voor zakdoekmomenten. Dit neemt niet weg dat het geheel wel het bekijken waard is. *Irina Palm* is niet de mooiste film van het jaar. Het camerawerk blijft vooral onopgemerkt. Gecombineerd met het verhaal, zorgt dit ervoor dat we met de personages meelachen. We lachen ze niet uit. De film moet het hebben van de gezichtsuitdrukkingen van de acteurs, maar het is vooral de dialoog die voor de hoogtepunten zorgt.

Hoofdrolspeelster Faithfull is behalve als zangeres en ex-junkie, vooral bekend uit de jaren zestig. Toen de politie bij zanger Mick Jagger binnenviel, vonden ze behalve drugs, ook een reep Mars. Die stak niet in Faithfulls mond, zo ging het gerucht. Faithfull zei ooit: “Ik ben lang genoeg mooi geweest, nu wil ik lelijk zijn.” Lelijk is ze nog steeds niet, maar ze is wel de geschikte keuze voor deze rol: ze portretteert de oma die vecht voor haar gezin goed. Er wordt over het algemeen degelijk geacteerd. Ook Manojlovic nemen we niets kwalijk, het verhaal leent zich niet tot grote acteerprestaties.

Irina Palm zal waarschijnlijk nooit genomineerd worden voor een *Palm d’Or*. De film begint tragisch, is vaak heel grappig, en eindigt zoals een stereotype romantische film. Regisseur Garbarski heeft duidelijk moeite om te beslissen wat voor film hij wil maken, maar dat is niet erg. De film is grappig, soms een beetje tragisch, bijwijlen zelfs ietwat vertederend. Gaandeweg overwint de film haar gebreken en daarom is hij het bekijken waard. Neem *Irina Palm* niet al te ernstig en je zal zeker aan je trekken komen.

Steekkaart

Regie: Sam Garbarski

Cast: Marianne Faithfull, Miki Manojlovic, Kevin Bishop, Siobhan Hewlett

Duur: 103 min

Release: 18/04/06

Kort: Met oma’s aan de top kan het feesten niet op

studio
L E U V E N

EERSTE TASTE FESTIVAL IN STUK

Vulkanen, gabbermuziek en een sousafoon

Tijdelijk Autonome Zone, het festival voor jonge theatermakers in het STUK, verandert van naam. TASTE Festival heet het nieuwe initiatief. Een hele week lang kan je proeven van theater, maar ook van dans en performance. Als voorproefje schotelen wij je alvast interviews voor met Koen De Preter en Maria Ibarretxe, Gosie Vervloesem en Simon Allemeersch.

Tatiana De Wée en Jozefien Van Beek

Marre de Boire

Simon Allemeersch studeerde Germaanse Talen in Leuven. Bij Germaniatoneel kreeg hij de theatermicrobe te pakken, dus ging hij een theateropleiding volgen aan het RITS. Met zijn afstudeerproject *Marre de Boire* was hij vorig jaar laureaat bij Theater aan Zee. Deze voorstelling met figurentheater is deze week te zien op het TASTE festival.

Simon Allemeersch: «Het is eigenlijk nooit mijn bedoeling geweest om iets met figurentheater te doen. Ik maakte al wel beeldende dingen met mijn handen, maar ik had nooit gedacht dat ik daarmee iets zou kunnen doen op toneel. Ik ben dat toch gaan doen. Als je gewend bent om met teksten of verhalen te werken, is het heel leuk om plots iets te maken dat niet van een tekst vertrekt. Normaal begin je te schrijven en zoek je daarna acteurs, begin je te spelen en zoek je dan pas een decor. Ik begin met een ruimte, een aantal kleuren of een sfeer en dan begin ik te knutselen. En hopelijk kom ik dan twee dagen voor de première tot een soort verhaal. Ik wil eigenlijk ooit graag iets maken waarvan het verhaal niet na te vertellen is, maar dat toch goed was. Verhalen die talig zijn en die je kan samenvatten in een paar zinnen vind ik meestal niet zo opwindend. Klanken, kleuren, ritme en muziek zijn veel leuker om mee bezig te zijn. Bij teksten is er altijd de vraag of ze wel goed zijn en of ze wel vertellen wat je wil. *Marre de Boire* is een woordenloze voorstelling. Het was de eerste keer dat ik iets maakte dat niet van een tekst vertrok.»

(foto Jozefien Van Beek)

«De voorstelling laat zich op een andere manier lezen dan tekst. De sfeer is belangrijker dan wat er effectief gebeurt. Het was ook de bedoeling om de mensen maar heel weinig informatie te geven. Ik wil de fantasie van de mensen stimuleren en het doen lijken alsof er veel meer is dan er daadwerkelijk is. Eigenlijk gebeurt er niet heel veel in het stuk, maar je moet het zo aanbrengen dat de mensen er vanzelf dingen in gaan zien.»

«Ik vertrok voor deze voorstelling vanuit een technisch idee dat ik had voor een pop. Ik wist welke materialen ik zou gebruiken, hoeveel de pop zou wegen en op welke manier ik hem zou bedienen. Daarna ontdekte ik dat als de pop naar zijn hoofd tastte dat het leek alsof hij hoofdpijn had. Van hoofdpijn kwam ik bij het thema drinken. Door dingen uit te proberen kreeg ik nieuwe ideeën. De pop valt op een bepaald moment in slaap en krijgt een delirium waarin de hele kamer beweegt. Dan moet ik de pop loslaten en kan ik de andere dingen bedienen.»

«Ik werk heel graag met muzikanten. Voor deze voorstelling heb ik gewerkt met iemand die sousafoon speelt. Hij speelt tussen het publiek omdat hij mij moet kunnen zien. We wisten bij het begin nog niet wat het verhaal ging zijn, maar we wisten wel de melodie van de voorstelling. Het begint met een eenvoudig ritme, in het midden komt er een soort wals en aan het einde blues. Met die structuur begon hij te improviseren. Hij heeft ook gezocht naar welke geluiden hij allemaal kon maken met het instrument zonder er echt op te spelen. Daarna pasten we alles in in het scenario.»

Marre de Boire wordt opgevoerd op woensdag en donderdag om 21 uur in de Verbeekzaal

We Dance to Forget

Drie jaar geleden ontmoetten de Belgische danser Koen De Preter en de Spaanse Maria Ibarretxe elkaar op de *International Young Makers Marathon*. Ze besloten de handen in elkaar te slaan en pers-ten er een dansconcept uit. Samen sleuren ze je mee in een eclectische danstrip waarin ze de meest uiteenlopende muziekstijlen pogen te verzoenen.

Veto: Is er een reden waarom DJ Bobby Ewing de muziek mixte? Welke muziek mogen we dan verwachten?

Koen De Preter: «Onze productieassistente heeft Bobby Ewing voor ons zien te strikken. We wilden graag een soort 'partygevoel' creëren en hij is daar de geknipte man voor. Maar we kozen zelf de muziek, hij moest het enkel tot een mooi geheel mixen.»

«In onze dansvoorstelling wilden we ons niet beperken tot één muziekstijl. We wilden een mengeling van uiteenlopende muziekgenres, die samen toch een mooi geheel vormen. Zo moet je je niet verbazen wanneer je eerst echte gabbermuziek hoort en daarna ineens de sprookjesachtige soundtrack van een musical.»

Veto: Welke dansstijlen beoefenen jullie in de voorstelling?

De Preter: «De variëteit van de muziek proberen we te laten reflecteren in het dansen. Het ene moment staan we te jazzdansen, het andere moment schakelen we over op *jumpstyle* of zelfs breakdance. Maar we dansen niet perfect, dat is ook helemaal niet de bedoeling. Bij ons draait het vooral om het gevoel van het durven dansen, het gevoel van vrijheid.»

Veto: De titel van jullie dansvoorstelling is 'We Dance to Forget'. Schuilt daar iets achter: dansen jullie echt om te vergeten?

De Preter: «We vonden het vooral een mooie titel. (lacht) Maar je kan er inderdaad wel iets achter zoeken. Mensen dansen om het plezier, maar soms ook om te vergeten. Het drijft je weg van de realiteit.»

Maria Ibarretxe: «Soms lijkt het alsof je wordt meegevoerd naar een andere plaats, een ander universum. Je bevindt je tijdelijk in een trip, ver weg van het echte leven. Op de tonen van de muziek maak je een soort mini-reis, waarbij je de route zelf uitstippelt.»

Veto: Is dansen voor iedereen weggelegd of moet het in je genen zitten?

(foto's Robin Broos)

Ibarretxe: «In het dansen draait het vooral om het plezier dat je eraan beleeft, oud of jong maakt niets uit. Bij mij is die dansmicrobe ook niet onmiddellijk naar boven gekomen, ik was meer theateraangelegd. Mijn zus en moeder waren allebei dansers. Ik ben er zelf pas op latere leeftijd mee begonnen, toen ik het eerste jaar aan de drama- en kunstschool studeerde.»

De Preter: «Ik ben wel op jonge leeftijd gestart met dans, toen ik een jaar of zes was, op amateuristisch niveau weliswaar. Toen ik merkte dat het dansen mij echt lag ben ik overgestapt naar professioneel dansen.»

Veto: Vonden andere jongens het niet vreemd dat je ging dansen?

De Preter: «Toen ik net begon met dansen niet. Naarmate ik ouder werd, lachten ze er natuurlijk een beetje mee, maar ik kan wel tegen een stootje. Het zou dom van me zijn iets te laten vallen, enkel en alleen omdat sommige mensen er de spot mee drijven.»

De dansvoorstelling 'We Dance to Forget' vindt plaats op 16 en 17 april om 20u00 in STUK Studio.

The Volcano Project

Je bent in de keuken en wat doe je? Je maakt wolken, de dode zee of waarom eens niet vulkanen? Gosie Vervloesem vuurt een absurde monoloog af waarin ze een steenberg omvormt tot een vulkaan. Met keukengerief creëert ze haar eigen bizarre wereld, waarin niets onmogelijk is.

Gosie Vervloesem: «Eigenlijk vertel ik een verhaal over een verblijf in Waterschei. Ik wou er meer drama in steken dan in mijn vorige voorstellingen ('How to make your own clouds' en 'How to make your own Dead Sea', red.). Wolken zijn zo'n lieve, zachte dingen en in de dode zee kan je door de hoeveelheid zout helemaal niet verdrinken. Eerst wou ik een storm maken maar dat mislukte compleet. Je kan een dode zee op schaal in bad maken, maar een storm in een eenvoudig tupperware-potje brengt niet veel drama met zich mee. Ik had al enkele keren in Genk gewerkt en in een onstuimige bui beklom ik op een keer de mijnterril van Waterschei. Toen dacht ik: waarom maak ik niet gewoon een vulkaan van deze berg.»

«Ik werk heel graag met huis- en keukenuitrusting, maar ik doe ook graag chemische experimenten. Toch zijn mijn voorstellingen zeker niet louter wetenschappelijk. Ik maak wel berekeningen, maar ik giet alles in een verhaal. Toen ik in Waterschei werkte was er achter het station een wijk Texas. Voor een eerder project

had ik interviews afgenomen in die wijk. Enkele mensen hadden mij daarna uitgenodigd en toevallig waren ze afkomstig uit Calabria, Zuid-Italië. Zij konden er de vulkaan Stromboli zien vanaf hun terras. Iedere avond keken ze naar de lichtgevende lava die de vulkaan uitspuwde. Hun verhaal heb ik verweven in mijn eigen verhaal: een vergelijking tussen het Italiaanse vulkaaneiland en de mijnterril van Waterschei.»

«Ik probeer natuurlijk altijd de berekeningen op een creatieve manier over te brengen. De mensen moeten alles meevoelen en zich zo goed mogelijk kunnen inleven. Mijn vorig project *How to make your own Dead Sea* was op zich niet echt spec-

taclair. Het ging over een dode zee in een eenvoudig bad van pakweg anderhalve meter. Maar dan stapte ik in het bad en voelde ik hoe het water mij omhoogstuwde. Om dat gevoel extra in de verf te zetten schreeuwde ik de mensen toe dat het echt werkte. Zo zuig je hen mee in de performance. Achteraf kwamen mensen zelfs aan me vragen hoe ze het zelf thuis konden namaken (lacht).»

«Om vulkanen te fabriceren gebruik ik alles wat ik in mijn keuken vind: javel, spuitwater, afwasmiddel, bakpoeder, enzovoort. Op den duur kan het niet anders dan pruttelen natuurlijk. Hét bekendste gepruttel is nog altijd Coca Cola in combinatie met Mentos. Maar wat ik doe is minder explosief, ik probeer het gewoon na te maken.»

«Toen ik jonger was, interesseerde ik mij voor classificatiesystemen. Zo bevond ik mij op een dag in de bibliotheek en daar vond ik een boek van Luke Howard over de classificatie van wolken. Ik stond er versteld van hoe je dingen, die je eigenlijk niet kan vastnemen, zomaar kan classificeren. Je ziet en voelt iedere dag de aanwezigheid van bepaalde fysische elementen. Ik wou weten wat het mechanisme erachter was, hoe alles werkte. Maar vooral hoe je het zelf kon maken. Langzaam rees het idee gewoon in mijn keuken mijn eigen wereld te creëren.»

De voorstelling 'The Volcano Project' vindt plaats op 16, 17, 18 en 19 april om 22u00 in STUK Ateliers.

LOKO, de Leuvense studentenraad, vertegenwoordigt de studenten van de K.U.Leuven en voor sommige zaken - waaronder Acco, Velo en Alma - ook de studenten van de Katholieke Hogeschool Leuven, Groep T en het Lemmensinstituut. Heb je het gevoel dat het op vlak van onderwijs of sociaal beleid nog wel wat beter kan? Heb jij zin om komend academiejaar ook je zegje te doen? Zie jij het zitten de belangen van de Leuvense studenten te verdedigen? Voor het komend academiejaar is LOKO op zoek naar studenten die zich willen engageren om studentenvertegenwoordiger te worden. Wat wordt er van een studentenvertegenwoordiger verwacht? Als studentenvertegenwoordiger verkondig je de mening van de Leuvense studenten op de vergaderingen waarvoor je gemandateerd bent. Je bent natuurlijk geïnteresseerd in de actuele ontwikkelingen op vlak van onderwijs of sociale voorzieningen. Spreken voor een groep of lobbyen schrikt je niet af. Je overlegt voortdurend met je medevertegenwoordigers en koppelt regelmatig terug naar de Algemene Vergadering van LOKO. Wil je meer informatie over alle mandaten, spring dan eens binnen bij LOKO in de 's Meiersstraat 5, gelegen tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein. Je kan er elke werkdag terecht tussen 10u en 18u. Je kan ook steeds mailen naar loko@loko.be

De verkiezingen van de voorzitter, de ondervoorzitter en de coördinatoren vinden plaats op vrijdag 4 mei 2007 om 19u in aula Lacroix. Als je je kandidaat stelt dien je je cv en motivatiebrief voor woensdag 2 mei om 18u bij LOKO in de 's Meiersstraat te bezorgen of via mail op loko@loko.be te versturen. Je wordt dan uitgenodigd je kandidatuur op de Algemene Vergadering toe te lichten. Alle mandaten zijn natuurlijk zowel voor mannen als vrouwen toegankelijk.

Voorzitter: Als voorzitter draag je de verantwoordelijkheid over de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op het gebied van onderwijs en sociale voorzieningen. Je vertegenwoordigt de studenten in de Raad van Bestuur en de Academische Raad of de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Spreken voor een groot publiek en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vervult je taken in een tandem met de ondervoorzitter, die je bijstaat waar mogelijk.

Ondervoorzitter: Als ondervoorzitter draag je de verantwoordelijkheid over de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op het gebied van onderwijs en sociale voorzieningen. Je vertegenwoordigt de studenten in de Raad van Bestuur en de Academische Raad of de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Spreken voor een groot publiek en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vervult je taken in een tandem met de voorzitter, die je bijstaat waar mogelijk.

Coördinator Sport: Als coördinator sport draag je de verantwoordelijkheid over de sportieve activiteiten van LOKO waaronder de 24urenloop, het LISST, de studentenmarathon. Je kan een team van vrijwilligers, stagiairs en betaalde medewerkers opvolgen en motiveren. Je bent bereid nieuwe initiatieven voor LOKO-Sport uit te denken en te organiseren. Daarnaast schrikt een verregaand engagement op piekmomenten je niet af. Dit mandaat staat open voor studenten van de universiteit en de Leuvense hogescholen.

Coördinator Cultuur: Als coördinator cultuur draag je de verantwoordelijkheid over de culturele activiteiten van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers, stagiairs en betaalde medewerkers opvolgen en motiveren. Je bent bereid tot een verregaand engagement op piekmomenten. Je hebt zelf een creatieve geest en bent bereid nieuwe culturele activiteiten uit te denken en te organiseren. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

Kringencoördinator: Als kringencoördinator draag je de verantwoordelijkheid over de ontspannende activiteiten van LOKO. Als schakel tussen de studentenkringen, fakbars, stadsbestuur en politie onderhoud je formele en informele contacten met deze actoren en buig je je vooral over problemen van praktische aard. Ervaring in het Leuvense studentenleven is een must. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

Hoofredacteur Veto: Als hoofredacteur van Veto leid je een team van journalisten, fotografen en andere medewerkers. Deze functie vergt een groot engagement en natuurlijk een vlotte pen. Kennis van het reilen en zeilen aan de universiteit en de hogescholen is een must. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

Hoofredacteur The Voice: The Voice is het Engelstalig studentenblad van LOKO. Als hoofredacteur leid je een team van internationale redacteurs. Je bent bereid tot een verregaand engagement en beschikt over een vlotte pen. Een goede kennis van de Engelse taal en het internationale onderwijslandschap is een must. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

De verkiezing van de studentenvertegenwoordigers voor AR, OWR en RVS, vindt plaats op vrijdag 4 mei om 19u 2007 in aula Lacroix. Kandidaturen moeten voor woensdag 2 mei om 18u bij LOKO in de 's Meiersstraat worden bezorgd of verstuurd via mail op loko@loko.be. Alle andere mandaten worden verkozen op vrijdag 11 mei om 19u 2007 in aula Lacroix. Deze kandidaturen moeten voor woensdag 9 mei bij LOKO in de 's Meiersstraat 5 worden bezorgd of verstuurd via mail op loko@loko.be. Alle mandaten zijn natuurlijk zowel voor mannen als vrouwen.

Academische Raad (AR): drie vertegenwoordigers: De Academische Raad is het beslissingsorgaan voor het onderwijs-, onderzoeks- en studentenbeleid aan de K.U.Leuven. De studentenvertegenwoordigers op de Academische Raad zijn tevens lid van het groepsbestuur en/of de groepsraad van de groep (Biomedische, Exacte, Humane) waartoe zij behoren. We zijn op zoek naar één studentenvertegenwoordiger per groep.

Onderwijsraad (OWR): vijf vertegenwoordigers: De Onderwijsraad is het adviesorgaan over het onderwijs aan de K.U.Leuven. Recent werd er onder meer gesproken over: het examenreglement, de onderwijsbeoordeling, begeleiding zelfstudie, studiebegeleiding en curriculumontwikkeling. We zoeken één studentenvertegenwoordiger voor de groep Biomedische Wetenschappen, één studentenvertegenwoordiger voor de groep Exacte Wetenschappen, twee studentenvertegenwoordigers voor de groep humane wetenschappen en één studentenvertegenwoordiger die aan de K.U.Leuven Campus Kortrijk heeft gestudeerd.

Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS): vijf vertegenwoordigers: RvS is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de KU Leuven en coördineert de verschillende diensten van de Leuvense Studentenvoorzieningen zoals de huisvestingsdienst, sociaal-juridische dienst, jobdienst en Medisch en Psycho-therapeutisch centrum.

Academische Lerarenopleiding: 1 vertegenwoordiger: Het Academisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) is verantwoordelijk voor de coördinatie en de ondersteuning van de Academische Lerarenopleiding aan de K.U.Leuven. Als student-lid van deze vergadering wordt er verwacht dat je voeling hebt met de lerarenopleiding aan de K.U.Leuven.

ICTS : twee vertegenwoordigers: Als lid van de ICTS-raad werk je mee aan adviezen naar het universiteitsbeleid op het gebied van ICT. Je bent ook lid van de werkgroepen die het gebruik van computers en informatica in het onderwijs en specifiek Toledo opvolgen. Vanzelfsprekend heb je als lid van deze vergaderingen heel wat voeling en de nodige ervaring met ICT.

Alma: twee vertegenwoordigers: Als lid van de RvB van Alma sta je mee in voor het beheer van de Leuvense studentenrestaurants en de bijhorende faciliteiten met als doel de honger van de Leuvense studenten tegen een zo laag mogelijke prijs en op een gezonde manier te stillen. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

Acco: vijf vertegenwoordigers: Acco staat voor Academische Coöperatieve en is een coöperatieve vennootschap van en voor studenten met als doel studiemateriaal aan een betaalbare prijs te leveren. Samen met een oud-studentenfractie zorgen jullie hiervoor. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

Velo: twee vertegenwoordigers: Velo is een sociaal en ecologisch fietsproject waar Leuvense studenten terecht kunnen voor het huren van een fiets. Daarnaast heeft Velo een fietsherstelplaats, waar studenten hun fiets kunnen (laten) herstellen. Als lid van de RvB van Velo stippel je het beleid van Velo mee uit. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

Extern Beleid: twee vertegenwoordigers: In het steeds evoluerende onderwijslandschap is het voor LOKO

noodzakelijk om te streven naar een goede studentenvertegenwoordiging op Vlaams niveau. Als vertegenwoordiger extern beleid stippel je deze weg mee uit.

Studentenraad Associatie Leuven (StAL): drie vertegenwoordigers: De StAL is de studentenraad van de Associatie K.U.Leuven. De associatie neemt een steeds groter en belangrijker aandeel in in ons onderwijslandschap. Het is dus belangrijk dat ook de Leuvense studenten hun zegje kunnen doen binnen de steeds evoluerende associatie.

Interne Coördinatiegroep Mobiliteit (INCOM): één vertegenwoordiger: Als studentenvertegenwoordiger bij InCoM werk je mee aan het evalueren en opvolgen van de voorstellen en acties uit de mobiliteitsstudie, het signaleren van nieuwe problemen en mogelijkheden, het suggereren van voorstellen en het voeren van bilateraal overleg met andere actoren (Stad Leuven, De Lijn, NMBS).

Stuurgroep Internationaal: twee vertegenwoordigers: Meer en meer wordt aan de K.U.Leuven de noodzaak van een sterk, maar niet onbezonnen internationaal beleid ingezien. Als studentenvertegenwoordiger in de stuurgroep Internationaal probeer je hiertoe bij te dragen.

Stuurgroep Diversiteit: twee vertegenwoordigers: Diversiteit is buiten een modewoord, ook een belangrijke opdracht van onze universitaire gemeenschap. Als studentenvertegenwoordiger in de stuurgroep diversiteit draag je mee zorg voor het diversiteitsbeleid. Recentelijk werden onder meer de Week van de Diversiteit en een concert-buddy-systeem op poten gezet. Daarnaast zagen dit jaar onder coördinatie van de LOKO klankbordgroepen voor allochtone studenten, studenten met functiebeperkingen en studenten met psychische problemen het licht.

Cultuurcommissie K.U.Leuven: twee vertegenwoordigers: Als studentenvertegenwoordiger in de cultuurcommissie van de K.U.Leuven zorgt je mee voor de opvolging van het culturele aanbod aan de K.U.Leuven en behartig je de culturele relatie tussen de K.U.Leuven en LOKO-Cultuur. Je beoordeelt mee over het al dan niet toekennen van subsidies aan verenigingen. Daarnaast werk je actief mee aan de activiteiten van LOKO-Cultuur.

STUK: twee vertegenwoordigers: Kunstencentrum STUK is gegroeid uit de studentenbeweging. Nog steeds vaak je als studentenvertegenwoordiger in de AV en RVB van STUK over de maatschappelijke doelstelling van STUK. Daarnaast behartig je ook de relatie tussen kunstencentrum STUK en LOKO-Cultuur. Daarnaast werk je actief mee aan de activiteiten van LOKO-Cultuur.

Vrijwilligers voor cultuur, sport en activiteiten. Actief cultuurliefhebber? Ben je geïnteresseerd om als vrijwilliger mee te werken aan culturele activiteiten van LOKO? Heb je zelf creatieve/culturele ideeën? Aarzel dan niet om het team van LOKO-Cultuur te verwoegen. Je kan hen bereiken via cultuur@loko.be **Ben je weg van sport?** LOKO-Sport organiseert jaarlijks tal van sportieve evenementen waaronder de 24urenloop, de studentenmarathon, het LISST, de Interfacultaire beker en Wednesday Sportsfever. Voor al deze activiteiten is LOKO-Sport op zoek naar enthousiaste vrijwilligers. Je kan steeds eens binnenspringen in het lokaal van LOKO-Sport in het gebouw De Nayer op het Universitair Sportcentrum in Heverlee of mailen naar sport@loko.be

(advertentie)

89,8%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJETHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

KULEUGEN

Maandag 16 april 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 20 — www.kuleugen.be

Krijgertje spelen voor beginners

Rector V.

"Aanvallen!" bulderde rector V. tegen zijn manschappen. Hij verplaatste het linkerbataljon tinnen soldaatjes vastberaden naar het midden van de tafel, waar het de daar in formatie opgestelde collega's een genadeloos pak slaag gaf. Er waren nog wat schermutselingen, maar V.'s zege was onontkoombaar. Triomfantelijk wierp hij het laatste soldaatje van de slechten omver. Zo, alweer gewonnen! Dat was toch wel één van de voordelen van alleen spelen, bedacht hij.

Rector V. begon bevelen uitdelen leuk te vinden. Het werd ook wel een klein beetje tijd. Nu hij eenmaal de smaak te pakken had, oefende hij waar en wanneer hij maar kon. Als eenvoudige zoon van een eenvoudige dorpspriester wist hij beter dan wie ook dat je de onderaan de ladder moest beginnen. Daarom had hij eerst volop met de tinnen soldaatjes geoefend en toen die niet meer protesteerden, was hij langzaam het personeel dat het dichtst rond hem werkte beginnen te tyranniseren. Wie was er hier per slot van rekening de baas?

Rector V. déed een aantal dingen sindsdien gewoon, zonder anderen daarover te informeren, laat staan om hun mening te vragen. Nietjes bijvoorbeeld: hij keek in de kantoorartikelenencatalogus, koos het mooiste doosje eruit en bestelde er een gros van. Paperclips: exact dezelfde procedure. Niets, geen overlegmodel meer, rector V. was de baas en dat zou de universiteit geweten hebben.

Er werd natuurlijk wat gemord toen de nietjes niet in de nietjesmachines bleken te passen en de paperclips zo klein bleken dat je er nauwelijks twee pagina's uit de Willibrordvertaling mee aan mekaar kon bevestigen. Maar kijk, dat waren beginnersfouten. Hij had geen enkel boos telefoontje meer ontvangen sinds hij de interne telefoonnummers op het rectoraat eens eigenhandig had geherstructureerd (dringend nodig, want in de loop der jaren was de logica daarin ver zoek geraakt) en dat kon maar één ding betekenen: zijn ondergeschikten legden zich eindelijk neer bij zijn heerschappij. Hij

was een waar heerser aan het worden!

Tijdens deze fijne overpeinzingen plaatste V. alle soldaatjes netjes terug in het kistje. Hij ging nog snel even met de föhn door zijn haar en vertrok dan haastig naar de Raad van Bestuur van de universiteit. Onderweg oefende hij nog een beetje op zijn streng-arrogante blik, maar toen hij daar vooral langslappende kinderen mee aan het lachen bracht, stopte hij daar maar mee. Hij zou het moeten hebben van zijn charisma. Met fiere tred en blik trad hij de vergaderzaal binnen.

Sudoku

	7							9
	1			9	2	8		
3			6	8				1
8		2	7		1	9		3
5						1		
1	9	7	3	2				4
		1		3				
9				8			4	
2	3	4		6				8

Het was al een eerste tegenvaller dat de vergadering zonder hem begonnen was. De aanwezigen knikten hem afwezig goedendag en discussieerden verder. V. wou plaatsnemen aan het hoofd van de tafel, maar daar bleek Jef Purper, de voorzitter van de raad al te zitten, die de bijeenkomst met strakke hand leidde. Een beetje geïntimideerd schoof rector V. een stoel bij en wachtte geduldig op zijn agendapuntje.

Het was een tweede tegenvaller dat de vergadering beëindigd werd zonder dat het puntje besproken werd. V. probeerde hier voorzichtig gewag van te maken, maar Purper blafte meteen terug. "Die nota van twee bladzijden? Ik dacht dat dat een aprilgrap was! Enfin, 't is nu toch te laat, want ik heb de vergadering al gesloten verklaard en ik ben nu eenmaal de baas. Iedereen naar buiten jongens, ik moet op tijd thuis zijn want ik moet nog asperges uitdoen!"

Danig ontmoedigd sjokte V. weer naar zijn eigen kantoor, zijn derde tegenvaller tegemoet. Hij had toch gedacht dat de baas spelen hem nu op hogere echelons beter zou aangaan. Hij plofte neer in zijn fauteuil en tastte beverig naar de telefoon. Dra werd er opgenomen: "Ministerie van Onderwijs, met de minister zelve!" V. veerde enthousiast recht — eindelijk zat het hem mee. "Ik wou eens vragen of jullie mijn mail al hadden ontvangen. Daar zat namelijk een klein documentje bij, en..." De Minister onderbak hem: "Klein documentje? Dan zal het wel niet belangrijk geweest zijn. Documenten onder de honderd pagina's komen trouwens niet door onze spamfilter. Maar ik moet u laten, ik moet zo meteen nog het huiswerk van onze kleine nakijken. Prettige dag verder!"

Volledig ontmoedigd, nu, zakte V. diep weg in zijn zetel. Ja, het was beslist leuker als je in je eentje de baas kon spelen. Hij zou nog flink moeten oefenen op zijn naaste medewerkers, als hij écht met de grote jongens wilde meespelen.

Paul-Henri Giraud

KaramellenVerzenHandVest

In de rubriek KVHV gooit *KULeuGen* telkens enkele karamellenverzen te grabbel, onder het motto 'KaramellenVerzen Helpen Velen'. Deze week stellen we u twee turbogedichten voor, getiteld respectievelijk 'Ijskast' en 'Bebaard'.

IJSKAST

Open
Dicht
Geopend
Gedicht

BEBAAARD

Zelfs een bebaarde clitoris
doet niet veel
bij Jan, Piet, Joris
en Korneel.

Wekelijkse Weize Woorden

"Ach, lange ei, korte ij. Een universitijd lijden blijft teitsverspilling."

Een woordkunstenaarstype annex rector.

Le feu des questions

Waarom staat er hierboven bij de sudoku een puzzelstukje afgebeeld als logo?

Creatief met taal en Jef

In navolging van LOKO-voorzitter Jef Peeters, die als meervoud van 'campus' consequent 'campi' gebruikt, stelt *KULeuGen* enthousiast voor hieraan navolging te geven. Latijnse meervoudsuitgangen hebben het Nieuwonderlands immers heel wat te bieden. Enkele voorbeelden:

cactus - cacti	onderti
bus - bi	foci
zus - zi	si
octopus - octopi	kopki
mus - mi	titijd

Volgende zinnen zijn vanaf nu dus gangbaar:

Onlangs zat ik op de bus ti twee Ri.
Mag ik één van je zi ki?
Op alle campi eet men scampussen.

Opgevangen in de wandelgangen

"Naar het schijnt gaat zelfs dat universitaire roddelblad *Veto* een internetforum oprichten. Het wordt hoogdringend tijd dat de K.U.Leuven zelf ook haar site vernieuwt. En dat ze er maar snel mee op de proppen komen, bij voorkeur deze week nog!"

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

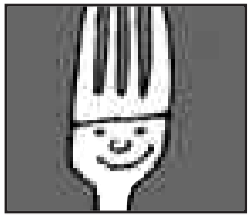
Anti-Vlaams racisme nu ook in Leuven

Naar aanleiding van het Afrika Filmfestival verklaarde de organisator: "Leuven is nogal kleinburgerlijk qua cultuuraanbod. Als je een toneelstuk wil zien met Congolezen of Marokkanen moet je naar Brussel." Hij voegde er aan toe dat het Leuven cultuuraanbod "te wit" zou zijn. Van anti-Vlaams racisme gesproken! Er zijn er die voor minder een klacht van het Centrum voor Racisme(bestrijding) aan hun broek hebben. Wij hebben in elk geval geen afkeuring van de Leuvense sp.a-schepen van Cultuur Vandevoort gehoord.

Dit kan zo niet langer! De echte, fiere Vlaamse cultuur wordt alsmaar vaker achterwege gesteld ten voordele van andere, minderwaardige cultuurfenomenen uit continenten die lang niet op zo'n rijke geschiedenis kunnen bogen als wij, de bakermat van alle beschaafde beschavingen. Enfin, die mannen van het Afrika Filmfestival trekken dus ook al "dat geknutsel uit de brousse" voor, zoals onze voorman het zo treffend verwoordde. Dat doen ze zelfs op de voorpagina van dat extreem-linkse roddelblad *Veto*, terwijl wij het telkens moeten stellen met deze korte berichten op pagina dertien.

Zeg niet dat we u (en dat is: u, Vlaamse vrienden) niet gewaarschuwd hebben: Vlaanderen gaat naar de vaantjes. En de reden zijn de Afrika Filmfestivals en Azië Popconcerten en Zuid-Amerika Dansvoorstellingen die onze culturele centra teisteren. Weg met hun subsidies! Weg-gesmeten geld! Weg met die geldtransfers naar het wel erg verre Zuiden!

Mededeling van de Vlamingen die graag in de belangstelling staan.

Menu van de week

in Alma 1-2-3

16 - 20 april '07

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,60
Tomatensoep met ham	1,70
Kippenburger met jonge wortelen	2,40
Moussaka met Griekse sla A3	3,55
Varkensgebraad met Portosaus en Ardeense aardappelen	4,50
Bami goreng A1+A3	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A2	3,15
Kippenlapje A1	
Rumsteak A2	
Lamssteak A2+A3	
Alternatieve pita A1+A2	

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Braadworst met bloemkool in roomsaus	2,40
Vegetarische lasagne A1+A2	3,55
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,50
Kipkroketten met portosaus en erwten	4,15
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A3	

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,60
Groentesoep	1,70
Spek met spinaziestoemp A2+A3	2,40
Groenteburger met bloemkool en broccoli A2+A3	3,55
Lasagne al forno	4,15
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	4,15
Spaghetti A1	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje	3,15
Rumsteak A2	
Lamssteak A2	

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,60
Heldere kippensoep	1,70
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,40
Quornfingers met Provençaalse saus en witloof	4,50
Koninklijk vishapje	3,55
Rumsteak met gegratineerde bloemkool en rösti A2+A3	4,50
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Kippenlapje A3	
Rumsteak A1	

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

RecupPC

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeweg 3, 3010 Kessel-Lo

info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 LeuvenTel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.beJaargang 33
Nummer 20
16 april 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Wim Devilder' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Lea Thys' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Stan Van Samang' Broos, Tom 'Tom Van Breussegem' Van Breussegem, Kris 'Koen Wouters' Vanelderden & Nele 'Chris Lomme' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Gertie 'Victoria Beckham' De Fraeye, Elke 'Kate Moss' Desanghere, Bruno 'Marc Van Eeghem' Devel, Tatiana 'Jamelia' De Wée, Maarten 'Kid Coco' Goethals, Jelle 'Jean-Luc Dehaene' Goossens, Ken 'Gilda Bal' Lamberts, Marie 'Dina Tersago' Lucas, An 'Denise Richards' Moerenhout, Roel 'Stella McCartney' Moeurs, Jozefien 'Alicia Silverstone' Van Beek, Jens 'Heather Mills' van de Maele, Gijs 'Joyce De Troch' Van Gassen, Robby 'Joël Smets' Vangeel, Bo 'Bart Peeters' Vanluchene, Eline 'Pamela Anderson' Vanuytrecht & Alexander 'Peter Van de Veire' Vrijhof.

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Gertie De Fraeye, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, Tom Van Breussegem, Nele Van Doninck & Robby Vangeel.

Eindredactie:
Gertie De Fraeye & Ilse De Witte

Kirsten Bosmansprijs gaat naar De Morgen omdat ze onze redacteur inpikken zonder bronvermelding. Succes op je eerste werkdag Nele.

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Naomie Campbell' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, personen die naakt gingen voor het goede doel,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

EKONOMIKA

120 jaar-TD @ Alma 2 op 19/04 om 22u
Revue: Flauwe Kul op 16-17/04
Verkiezingsweek van 22 tot 26/04

FARMACEUTIKA

Kies-TD @ Musicafé op 24/04

KATECHETIKA

Katechetikatoneel: Mon het monster @ Verbeekzaal STUK

LBK

120 jaar LBK Feestweek van 15 tot 20/04
Cantus @ Zaal Ons Huis op 17/04 om 20u
Proffentap @ Gnorgl op 16/04 om 20u
Highlandgames op 18/04 rondLBInstituut

120 jaar-TD @ Alma 2 op 19/04 om 22u

MERKATOR

Kiescantus @ Pavlov op 16/04

NFK

Toneel: Tijd, Oidipous, Tijd @ Zwartzusterskapel op 17-18-19/04

PEDAGOGISCHE KRING

Arena Cantus op 19/04

VRG

TD @ Silo op 19/04
Kiesweek van 23 tot 26/04

Berichten

Tambogrande: murder, mango, mining

Filmpremière in België georganiseerd door CATAPA. Op woensdag 18 april om 20u wordt Tambogrande vertoont in Auditorium Gaston Eyskens (Dekenstraat 2). De film wordt ingeleid door CATAPA, achteraf is er een nabespreking met debat over mijnbouw en globalisering in Zuid-Amerika.

'Dixit Dominus' van Händel

Op donderdag 26 april 2007 om 20u30 in de Sint-Jan-de-Doperkerk (Groot Begijnhof, Leuven) overdondert het Leuvense Universitair Koor (LUK) zijn publiek met deze barokke compositie voor barokorkest en gemengd koor. Daarnaast brengen wij u ook een uitgelezen a cappella-programma met onder andere spreekkoor en keltische muziek. Info en reservaties: 016 23 47 11 - luk@studentenweb.org of op luk.studentenweb.org

Distelmans over euthanasie voor kinderen

Prof. dr. Wim Distelmans is diensthoofd Palliatieve Zorg (AZ - V.U.B), hoofdredacteur van Palliatieve Zorg en voorzitter van de Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie. LVSV praat met hem over de uitbreiding van de euthanasiewetgeving naar kinderen op een blauwe maandag. Maandag 16 april in het zaaltje boven Brasserie Notre-Dame.

De gouden dobbelsteen

Het Centrum Informatieve Spelen vzw (C.I.S.) reikt voor de eerste keer "De Gouden Dobbelsteen" uit. Het C.I.S. wil iedereen die rond informatieve spelen werkt, belonen en een duwtje in de rug geven. Heb jij een informatief toneelstuk in elkaar gebokst? Misschien heb je een wetenschappelijke studie over informatief spel op poten gezet? Aarzel dan niet en surf naar de website van "De Gouden Dobbelsteen" en schrijf je voor deze speelse wedstrijd in.

Erfgoeddag: Niet te schatten

Op zondag 22 april 2007 vindt de 7de editie

van Erfgoeddag plaats. In Leuven nemen meer dan 25 partners deel. Verspreid over 11 locaties bieden ze tussen 10 en 18 uur allerlei gratis activiteiten aan. Het volledige programmaoverzicht vind je in de gratis lokale Erfgoeddagbrochure. De Leuvense programmabrochure kan gratis opgevraagd worden via erfgoedcel@leuven.be of 016 24 14 55. Ze is eveneens te vinden in Bibliotheek Tweebronnen of bij In&Uit Leuven. Aan de hand van dit boekje kan je zelf op ontdekkingstocht. Maar wie wil, kan ook 2 begeleide parcours met gids volgen. Info en reservatie: erfgoedcel@leuven.be of 016 24 14 55.

Het dagelijkse boek

Tot 27 april nog te bezichtigen in de universiteitsbibliotheek. Twaalf gebruiksbuizen uit de 17de eeuw die door specialisten worden gesitueerd in de context van hun tijd en die door 12 bekende Vlamingen van hedendaags commentaar werden voorzien. Nocturne van de tentoonstelling op dinsdag 17 april om 20.15 uur in de Universiteitsbibliotheek. Paul Geerts, bekend tuinjournalist zal hedendaags commentaar leveren op het Tuinboek uit de collectie van de Centrale bibliotheek.

Vlerick opent nieuwe campus Leuven

De compleet vernieuwde Leuvense campus van Vlerick Leuven Gent Management School wordt volgende week dinsdag 17 april plechtig geopend voor het grote publiek. Campus Leuven, Vlamingenstraat 83, 3000 Leuven op dinsdag 17 april, om 10u30.

Groot politiek studentendebat

Aanstaande woensdag 18 april 2007, maar liefst 9 politiek geïnspireerde studentenverenigingen uit Leuven gaan met elkaar in debat tijdens het 2de LVSU Debat. Van extreem links tot extreem rechts, iedereen krijgt zijn zeg. ALS - ANIMO - COMAC - JONG-GROEN - JONG VLD - KVHV - LVSU - NSV! - SMS. Professor Stefaan Fiers modereert in het VHI 01.29 Aanvangsuur: 20u00. Inkom: Gratis.

Cultuurkalender

POP

Stash

Woensdag 18/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, vtk.be/optreden

FOLK

Boombal met concert ZEF

Dinsdag 17/04 om 19u30, Rijschool, Rijschoolstraat, boombal.be/leuven

Enzo Avitabile & Bottari: Salvamm'o Munno

Vrijdag 20/04 om 20u, Minnepoort, Dirk Boutslaan 21, enzoavitabile.it

KLASSIEK

De Nieuwe Reeks: Henri Pousseur

Maandag 23/04 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, denieuwereeks.be

THEATER

Ensemble Leporello: Fool for love

16 en 17/04 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, ensembleleporello.be

The Lunatic Comedy Club

Woensdag 18/04 om 21u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, lunatics.be

De Roovers: All my sons

Woensdag 18/04 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, deroovers.be

Toneel Vier: De Siciliaanse Tweeling

20 en 21/04 om 20u, Zaal Ons Huis, Goudbloemstraat 28

DANS

Rosas / Anne Teresa De Keersmaeker: D'un soir un jour.

20 en 21/04 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, 30CC.be

EXPO

Wonen in Welvaart

23/03 t/m 28/04, ma-vr 09u-22u / za 09u-13u, Campusbibliotheek Arenberg, W. de Croylan 6, Heverlee, stadenarchitectuur.be

Italiaanse wandelingen: Slooten, Vizzini (foto), Veldkamp (beeldhouwkunst)

15/03 t/m 19/05, ma-za 14u-18u, Cyprus Galerie, Vaartstraat 131, cypresgalerie.be

Photolimits

19/03 t/m 27/05, ma-za 09u-18u, Corso Fotogalerie, Diestsestraat 253, photolimits.be

Verborgten Talent: kunst uit Leuven Centraal

21 t/m 23/04, za-ma 10u-18u, Stadhuis Leuven, Wandelzaal, Grote Markt 9, verborgentalent.be

Lucile Desamory

19/04 t/m 08/06, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

VARIA

TASTE: Theater, dans en performancefestival

16 t/m 19/04, STUK, Naamsestraat 96, stuk.be

Afrika Filmfestival

20/04 t/m 05/05, Kinopolis Leuven, Cinema ZED, ACW gebouwen, afrikafilmsfestival.be

Erfgoeddag: Niet te schatten

Zondag 22/04, op verschillende locaties in Leuven, erfgoeddag.be

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook op
je radio**

FRÈRES DELUXE

“WE VRAGEN ACHT WC-ROLLEN WANNEER WE DRAAIEN”

In tijden waar zelfs Regi een Wout nodig heeft om de *wheels of steel* te bedienen, zijn dj-duo's geen uitzonderingen meer. Toch zou het niet fair zijn Frères Deluxe simpelweg te vergelijken met collega dj's. De Gentse (toekomstige) schoonbroers rijgen in hun sets een ongezien aantal nummers, uit zowat alle lagen van de muziekbevolking, aan elkaar. Dat bewijzen hun Hang The DJ's voor Studio Brussel, hun *présences* op de Stella-toren tijdens Rock Werchter, of hun set tijdens de benefiet voor Leuven Medical Support: LMS Deluxe, volgende week in de Brabantthal.

Robin Broos

We ontmoeten de schoonbroers Deluxe op een terrasje in hun thuishaven Gent. Beide heren hebben er net een zware werkdag opzitten. Isabeau werkt voor een productiehuis, Maarten is informaticus. Maarten werkt naar eigen zeggen hard, “maar Isabeau belt me dan constant om te klagen dat hij niets te doen heeft.” “Ik werk zodanig hard, tot het werk op is. En dan lees ik een boek,” klinkt de snelle repliek. Isabeau staat op om iets te drinken te halen en komt met een brede glimlach terug. “Eindelijk zijn we af van dat vals briefje van tien euro!”

Veto: Vals briefje van tien euro?

Isabeau Vermassen: «Volgens mij hebben we dat briefje in Oostenrijk als wisselgeld gekregen, maar we kunnen het misschien beter niet over valsmunterij hebben.»

Maarten Pauwels: «Nochtans kennen we daar veel van (*lacht*). Ben je al aan het opnemen?»

Isabeau: «Dat briefje was kleiner dan een gewoon briefje. Bovendien was het wit op de achterkant. We hebben nu eenmaal geen dubbelzijdige kleurenprinter.»

ouders

Veto: Op jullie website staat er iets te lezen over jouw broek die tijdens een set in brand stond. Hoe gebeurt zo iets?

Isabeau: «Onze goede vriend Jimmy (*Dewit, bekend als DJ Bobby Ewing, red.*) vond het nodig om tijdens het draaien een aansteker onder mijn gat te houden. Dat werd warmer en warmer tot ik het voelde. Jimmy hé (*zwaait met zijn hand voor zijn oor*).»

“Wij downloaden alles”

Maarten: «Het is een *loebas*. Hij heeft ons die avond ook een truc geleerd. Als er tijdens het draaien een monitor op het podium staat, geven de bassen van de muziek storende trillingen door naar de platenspeler. Wanneer je nu tussen de platenspeler en de tafel rollen wc-papier steekt, absorberen die de trillingen. Vanaf nu vragen we altijd acht wc-rollen wanneer we draaien, één voor onder elk voetje van de platenspelers.»

Isabeau: «Het moet wel drielaagig wc-papier zijn.»

Maarten: «En achteraf kan je ze nog gebruiken ook!»

Isabeau: «Verder doen wij nooit moeilijk. We zijn altijd vriendelijk, we komen altijd op tijd, we drinken bijna niet en we doen altijd ons best.»

Maarten: «En op het einde van elke set bedanken we onze ouders voor hun steun.»

Isabeau: «Wij zijn heel klassiek opgevoed.»

Veto: In jullie sets gebruiken jullie een breed spectrum aan genres.

Maarten: «Als je specifiek in clubs draait, kan je een hele avond binnen hetzelfde genre blijven, maar het is net onze sterkte dat we alles door elkaar klutsen. Moest ik een hele avond moeten luisteren naar een stijl die me

niet ligt en nummers die ik niet ken, blijf ik niet staan.»

MARINE

Veto: Is er muziek waar jullie echt vies van zijn?

Isabeau: (*uitgestreken gezicht*) «Jump is helemaal niet cool. Ze moeten daar allemaal hetzelfde op dansen, alsof het de moderne country is. Dat is weer zo'n hype zoals de Flippo's.»

Maarten: «Wacht maar, ze zullen er zich allemaal in verslikken. Het arrogante aan die jumpers is dat ze denken dat er niets anders bestaat dan jump. Je draait dan al twee uur nummers uit de jaren '80 en '90, hiphop, electro en dan komt er iemand vragen: “zeg, wanneer komt de jump?”»

Isabeau: «Wij gaan dat nooit draaien. Nooit. (*komt dicht bij de dictafoon*) Nooit.»

draaien. We moesten vorig jaar om half twaalf draaien op *Laundry Day*, maar daar was nog geen kat. Tom S, onze grootste fan, was er echter al wel. Die man zit bij de marine, zat op zijn boot in Groot-Brittannië, had twee dagen verlof en heeft het vliegtuig naar België genomen om ons te zien. De dag nadien moest hij terug naar de boot. Ik vond dat bizar.»

Isabeau: «Maar hij is een hele vriendelijke jongen.»

CAMINO-TIJDPERK

Veto: Zijn jullie naast het dj-schap nog met muziek bezig?

Isabeau: «Maarten is een echte muzikant. Hij zingt, kan een beetje saxofoon en harp, is drummer, bassist, pianist en — op het perfectionistische af — een goede gitarist. Moest hij

was integraal voorbereid, pure oplichterij eigenlijk. Maarten is toen meegekomen en elke keer als ik moet draaien staat hij daar weer. Ik krijg hem niet meer weg.»

Maarten: «Ik blijf zijn sets maar opvullen en opvullen.»

Isabeau: «We zien mekaar ook veel te veel. Maarten woont zelfs op vijf meter van mijn deur.»

Maarten: «Ik woonde er nog geen jaar en plots stond Isabeau daar ook.»

Isabeau: «Logistiek was dat de beste oplossing want hij heeft geen rijbewijs en moet altijd meerijden.»

Veto: Jullie zijn zo goed als familie, dus elkaar wegpusten is moeilijk. Jullie vriendinnen zijn zussen, zijn zij de lijm die alles samenhouden?

Isabeau: «Meer de lijm die alles samenbrachten. Ik denk wel dat we altijd samen zullen blijven draaien.»

Maarten: «Het is te zien wat je doet.»

Isabeau: «Dat zijn uw zaken toch niet!»

Maarten: «Je zit toch rap op je paard hé.»

RONNIEMUZIEK

Veto: Jullie zijn beide vijftientig. Jonge gasten in de dj-wereld?

Maarten: «Dat denk ik niet. Ik denk ook niet dat je dat draaien lang volhoudt, zeker niet als je aan *kinders* begint. Om de vergelijking te maken: er zijn maar weinigen die het zo lang volhouden als Discobar Galaxie, zonder een plaat uit te brengen.»

Isabeau: «Dat is Maarten zijn statement. Je moet iets uitbrengen, anders kan je het na vijf jaar vergeten. Sinds januari bestaan we vier jaar, maar ik denk niet dat er nog iets van zal komen.»

Maarten: «We hebben nochtans een hele studio vol materiaal, maar mijnheer vindt dat niet nodig.»

Isabeau: «Het is goed. Zaterdag om twee uur gaan we een hit schrijven.»

Maarten: «Op twintig minuten moet dat gefixt zijn, gemasterd en al.»

Isabeau: «Voor mij is dat zoals studeren. Je moet achter je bureau geraken, maar eens je daar zit, ben je vertrokken. De stap is nogal groot, maar we hebben het nu vastgelegd, dus zaterdag zal het gebeuren.»

“Jump is weer zo'n hype zoals de Flippo's”

Veto: Aan welk genre mogen we ons verwachten?

Maarten: «Isabeau heeft me al voorbereid: het moeten 144 beats per minuut zijn. Bijna Ronniemuziek (*Johnnymuziek, red.*), al mag het zo niet klinken. Isabeau is ook geen fan van softwaresynthesizers. Het probleem is dat een hardwaresynthesizer gigantisch veel geld kost en spijtig genoeg hebben we dat nog niet.»

Veto: Jullie worden toch vaak gevraagd, brengt dat niets op?

Isabeau: «Je mag niet vergeten dat we dat allemaal moeten aangeven, belastingen moeten betalen, vervoerskosten hebben en onze platen moeten kopen.»

Maarten: «Als je nummers maakt, wordt je om die reden geboekt en kan je beginnen kiezen wat je aanneemt. Dat zal het op termijn wel aantrekkelijker maken. Nu moeten we alles aannemen, behalve personeels- en trouwfeesten. Niet dat we daar iets tegen hebben. Ik vind trouwfeesten *vee wijs*, maar om daar nu al op te draaien. Wie weet binnen tien jaar, mét een micro. Dan wil ik gerust een Frans Bauer of een Milk Inc. draaien. We hebben dat immers liggen, want wij downloaden alles (*lacht*).»

Frères Deluxe draaien op de benefiet LMS Deluxe op maandag 30 april in de Brabantthal.

Dezelfde avond komen ook onder meer Green Velvet, Discobar Galaxie en Buscemi. Meer info op www.lmsdeluxe.be

Isabeau (rechts): «Bobby Ewing vond het nodig een aansteker onder mijn gat te houden.» (foto Robin Broos)

Maarten: «Het kan mij niet bommen dat er mensen naar jump luisteren, maar ze moeten het niet komen vragen. Na twee uur mogen ze toch doorhebben dat zo iets er niet tussen zal zitten? Onlangs vroeg er zelfs iemand naar Frans Bauer. We zijn trouwens ook niet zo'n grote fan van Dana Winner. Sorry Dana. Je bent een *winner*, maar niet in onze ogen.»

“Sorry Dana. Je bent een winner, maar niet in onze ogen”

Veto: Hebben jullie fans?

Maarten: «Er zijn wel een paar mensen die ettelijke kilometers rijden om ons te zien

zich in vijf kunnen delen, zou hij een groep hebben. Hij speelt ook in een rockgroep, Goodnight Ludwig.»

Maarten: «We hebben allebei nog gedraaid voor Frères Deluxe, maar dan ook weer gestopt.»

Isabeau: «Dan kwam het Camino-tijdperk. Iedereen moest een Camino hebben dus was er geen geld voor iets anders. Op een bepaald moment heb ik dan meegedaan aan een dj-contest. Ik had al vier jaar niet meer gedraaid dus ik had amper platen, maar Maarten wilde me wel wat platen lenen. Niet de goede natuurlijk, want die had ik zelf. De tweede prijs in die wedstrijd was een platenzak en die ik wilde hebben. Helaas heb ik gewonnen en mocht ik op oudejaarsavond in een ondergrondse parking gaan draaien. Ik dacht “shit, dat kan ik niet”. Die wedstrijd